

Informe de Conjuntura

Barcelona, juny de 2018

Foment
del Treball Nacional

Via Laietana, 32 · 08003 Barcelona
T. 934 841 200 · F. 934 841 230
foment@foment.com · www.foment.com

Més informació:
Salvador Guillermo (sguillermo@foment.com)
Karina Azar (kazar@foment.com)
Departament d'Economia

TAULA DE CONTINGUT

RESUM EXECUTIU.....	3
ENTORN INTERNACIONAL	6
DEMANDA I ACTIVITAT	12
LA REHABILITACIÓ: UN PAPER CREIXENT I DE MILLORA AMBIENTAL.....	17
UNA FISCALITAT PER ATREURE ACTIVITAT ECONÒMICA.....	21
MERCAT DE TREBALL	23
PREUS I FINANÇAMENT.....	26
SECTOR PÚBLIC	29
REFORMES ESTRUCTURALS: EL CAS DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA JUSTÍCIA.....	33
PROJECTE DE PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT 2018: PRESSIÓ AL DÈFICIT PÚBLIC PELS AUGMENTS DE LA DESPESA.....	36
SECTOR EXTERIOR.....	45
INVERSIÓ ESTRANGERA MUNDIAL: PÈRDUA DEL PES D'EUROPA.....	49

RESUM EXECUTIU

- Un dels elements a destacar de la present conjuntura econòmica és el bon moment de l'economia mundial, amb el fort impuls del comerç i la inversió internacional, i la continuïtat d'un creixement global potent, però en el qual s'aprecia una certa moderació en els primers mesos de 2018, com ocorre en moltes economies europees, per exemple.
- Un altre aspecte no menys rellevant de l'entorn internacional actual, és l'increment considerable dels riscos amb impacte negatiu, que han causat un augment de la incertesa i volatilitat als mercats financers internacionals: pujada del preu del petroli i el seu impacte en l'evolució de la inflació, els tipus d'interès de referència, els moviments de capitals, el tipus de canvi, els saldos exteriors, etc.; i el temor a una escalada del proteccionisme comercial i les seves conseqüències sobre el comerç mundial i el creixement de les economies.
- En aquest sentit, cal esmentar les mesures recentment anunciades pel govern dels EUA d'imposar drets duaners addicionals del 25% per a les importacions d'acer i del 10% per les d'alumini procedents de la Unió Europea, a partir del 1º de juny. El president de la Comissió Europea ja ha anunciat que no queda "una altra opció que plantejar un procediment de solució de diferències en el marc de l'OMC i imposar drets addicionals a una sèrie d'importacions procedents dels EUA". Un exemple ha estat també la darrera cimera del G7.
- En relació a l'evolució de les economies europees, crida l'atenció la forta moderació registrada pel Regne Unit, on el creixement del PIB s'estima es reduirà a la meitat en cinc anys, passant del 3,1% en 2014 i del 2,5% en 2015, a l'1,8% aquest any, fins a l'1,5%-1,2% en 2019.
- En aquest context, les economies espanyola i catalana encara es beneficien d'una conjuntura externa molt positiva (condicions financeres favorables, recuperació de les economies europees i del comerç exterior, impuls de la demanda interna, de les exportacions i la indústria). A més, a partir d'aquest any el to de la política fiscal serà més expansiu.
- De moment, l'impacte de la conjuntura política a Catalunya ha tingut efectes limitats (consum, turisme), encara que ja comença a percebre's la pèrdua de lideratge de l'economia catalana sobre la resta de CCAA i caldrà monitoritzar les conseqüències a més llarg termini sobre les decisions d'inversió que s'han paralitzat o bé per que no es puguin materialitzar.

- El creixement del PIB s'ha mantingut elevat, tant a Espanya com a Catalunya, i s'han tornat a corregir a l'alça les previsions de creixement per aquest any, encara que s'aprecia una moderació de l'activitat industrial, més intensa en el conjunt d'Espanya. Pel costat de la demanda, destaca la desacceleració de la inversió. Quant als últims indicadors d'activitat publicats, crida l'atenció el menor creixement respecte al 2017 d'alguns índexs d'avanç, així com la caiguda continuada de l'indicador de confiança del consumidor.
- D'altra banda, el creixement de l'ocupació ha estat més fort a Catalunya que a Espanya segons l'EPA del primer trimestre i es manté el bon ritme d'afiliació, però la reducció de l'atur s'està moderant amb més intensitat.
- Quant als preus, és important destacar l'impuls que tindrà la inflació al maig, que també s'aprecia a la zona euro amb les dades d'avanç, pel component energètic.
- Es manté el creixement de l'estoc del crèdit per a consum, i l'augment de les noves operacions de crèdit a empreses, amb un nivell de crèdit dubtós que se situa a meitat del màxim assolit en 2013.
- Sobre les finances públiques és important incidir que per aconseguir l'objectiu de saldo pressupostari pel 2018 (-2,2% del PIB) serà necessari mantenir la despesa pública continguda malgrat la bona marxa de l'economia, ja que l'escenari econòmic es presenta amb majors incerteses i riscos que posen en dubte la consecució de l'objectiu dèficit establert, però tan rellevant de complir donat l'elevat nivell d'endeutament públic de l'economia espanyola.
- I quant al sector exterior, les exportacions de totes les principals economies europees van créixer, a major ritme que les espanyoles, no així de les catalanes que creixen igual que la mitjana de la zona euro. Cal destacar, que el ritme de creixement de les vendes a l'exterior en el que va de l'any és sensiblement menor que la mitjana de 2017.
- Finalment, sobre els apartats d'anàlisi especial d'aquesta edició es ressalta:
 - 1) Els PGE2018 dibuixa, una vegada més, una trajectòria econòmica positiva, en la qual s'albira una gradual moderació del creixement del PIB d'Espanya per l'esgotament dels factors que han impulsat la recuperació econòmica dels últims anys, però conservant un ritme d'expansió encara superior a la mitjana europea. Les previsions d'ingressos són optimistes en un context de moderació econòmica, expansió de la despesa i ajustos encara pendents en relació a les finances públiques. Un canvi destacat als pressupostos per a l'exercici 2018 és la pujada de la inversió pública.

- 2) Des de l'àmbit empresarial es demana que, en benefici de l'activitat econòmica, i de la societat en general, es prenguin mesures per simplificar i activar un *corpus* legal exigent amb els interessos generals, però simplificat i adaptant-ho a l'escala de les empreses, seguint el principi de *think small*, de pensar en petit, en el qual s'ha inspirat la Comissió Europea en la seva "revolució" davant el maremàgnum normatiu. L'administració de justícia ha de ser àgil en un món globalitzat, que en l'activitat econòmica viu moments accelerats en els ritmes del tràfic mercantil i on la digitalització encara ho accelerarà més.
- 3) Els fluxos d'inversió estrangera es van reduir en 2017 malgrat l'acceleració en el PIB i el comerç mundial. En les economies en desenvolupament es van mantenir estables i en les avançades van descendir. Per 2018 es preveu un creixement de la inversió feble perquè els riscos apunten significativament a la baixa, a pesar que les característiques de l'entorn internacional, amb millores en les previsions de creixement econòmic, el comerç mundial i els preus de les matèries primeres, indicarien un augment més fort de la inversió.
- 4) A diferència d'altres països, a Espanya i a Catalunya, l'obra nova ha estat l'activitat més rellevant, ja sigui, en l'edificació com en l'obra civil. En la gran majoria de països europeus el subsector de rehabilitació té major importància. D'altra banda, la crisi econòmica ha tingut una major intensitat a Espanya i a Catalunya, en gran part, per la forta caiguda del sector de la construcció, sent est un potent sector generador o destructor d'ocupació. D'aquí, que la rehabilitació, una de les branques del sector de la construcció amb major intensitat de mà d'obra, resulta rellevant per a la millora de l'ocupació del sector i de economia en general, donada la forta capacitat d'arrossegament que la construcció en general, i la rehabilitació, en particular, té sobre la resta de sectors. Per tant, ha d'impulsar-se des de les administracions públiques una política activa de rehabilitació en el context de les accions del canvi climàtic, que al seu torn, permeti donar resposta al mandat constitucional de disposar d'un habitatge digne.
- 5) La Generalitat de Catalunya, en un context d'un finançament autonòmic insuficient i inadequat i de fortes restriccions pressupostaries, ha dut a terme una reducció de la despesa, conjuntament amb la proliferació i creació de noves figures tributàries. Aquest maremàgnum d'impostos, possiblement poc significatiu en termes de recaptació, pot donar una imatge d'una alta fiscalitat, la qual cosa en gens contribueix a portar inversions. En el context actual, cal donar senyals als inversors per dinamitzar l'activitat econòmica, atreure talent i facilitar les inversions amb la mobilització de capital. Per aquest motiu la política tributària, a més de tenir els objectius de recaptació, també ha d'aprofundir en una regulació més profitosa per a l'activitat productiva, fomentar l'estalvi individual i la capitalització de les empreses.

ENTORN INTERNACIONAL

Gran part de la conjuntura econòmica d'aquests mesos està relacionada al context internacional. Temes polítics -des de la formació d'un govern populista i antieuropeu a Itàlia, passant per la tensió comercial entre els EUA i la Xina o les negociacions del *Brexit*, fins a l'acord de desnuclearització entre les dues Corees- estan marcant el pols als mercats financers internacionals i el sentiment dels agents econòmics en el curt termini.

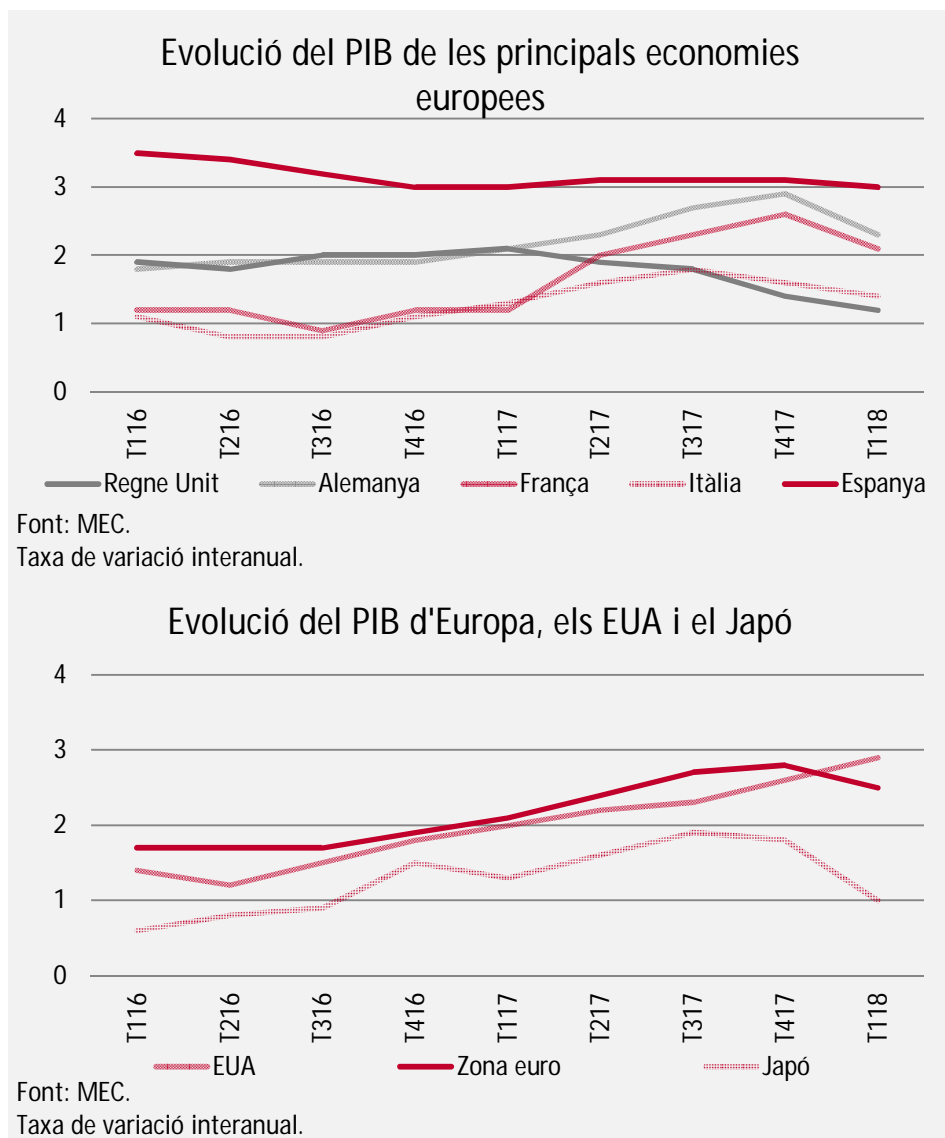
Així mateix existeixen altres elements de l'entorn exterior que estan determinant la marxa de l'economia, com l'evolució recent del preu del petroli, i de les matèries primeres en general, o el procés de normalització de la política monetària tant per part de la Reserva Federal com del BCE.

Pel que fa al creixement de les economies avançades, s'aprecia una moderació generalitzada en el ritme d'expansió entre l'últim trimestre de 2017 i primer trimestre de 2018, excepte als EUA. Així ho constaten també alguns indicadors d'activitat avançats com el PMI (Activitat Total) que mostra una ralentització de l'activitat a la zona euro en el mes de maig en registrar un valor de 54,1, el més baix en 18 mesos (encara que es manté per sobre del llindar de 50 punts que indica creixement).

Així, el creixement del PIB, tant a la zona euro com en la Unió Europea, va ser de 0,4% intertrimestral, en el primer trimestre de l'any, dues desenes menys que en el trimestre anterior. Respecte al mateix període de l'any passat el creixement va ser de 2,5% en l'Eurozona i de 2,4% en la Unió Europea.

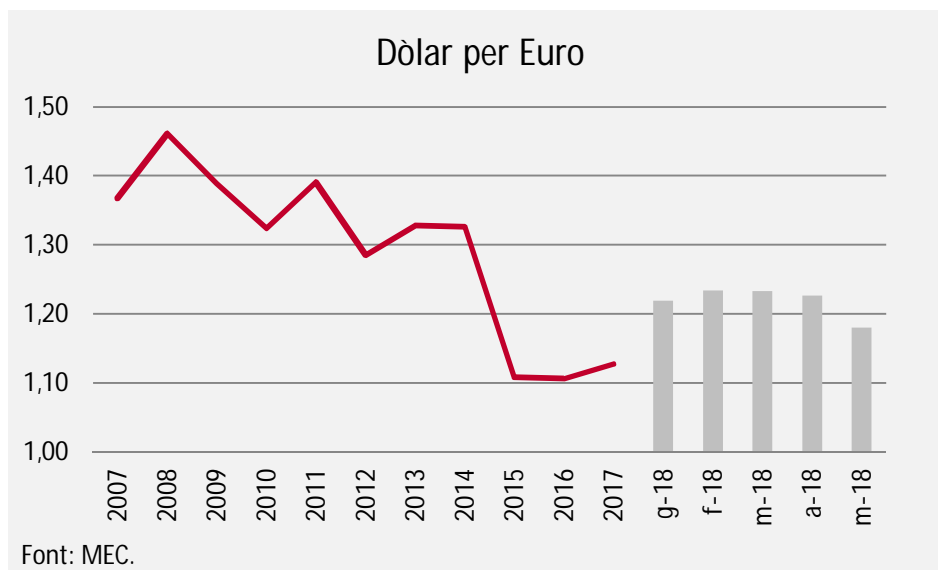
És de destacar que les principals economies europees van moderar el seu ritme d'avanç, excepte Espanya que va mantenir el seu creixement en el 0,7%. Així, Alemanya va passar del 0,6% al 0,3%, França del 0,7% al 0,3% i Itàlia va tornar a créixer al 0,3%, encara que la difícil conjuntura política del país s'està començant a reflectir en alguns indicadors com la prima de risc, que ja ha superat el llindar psicològic dels 200 punts bàsics. El Regne Unit, per la seva banda, va baixar tres desenes la seva taxa de creixement, fins al 0,1%.

Respecte a altres economies fora de l'entorn europeu, cal assenyalar, que el PIB dels EUA va créixer el 0,6% en comparació al 0,7% de l'últim trimestre de 2017, mentre que l'economia japonesa es va contreure un 0,2%.

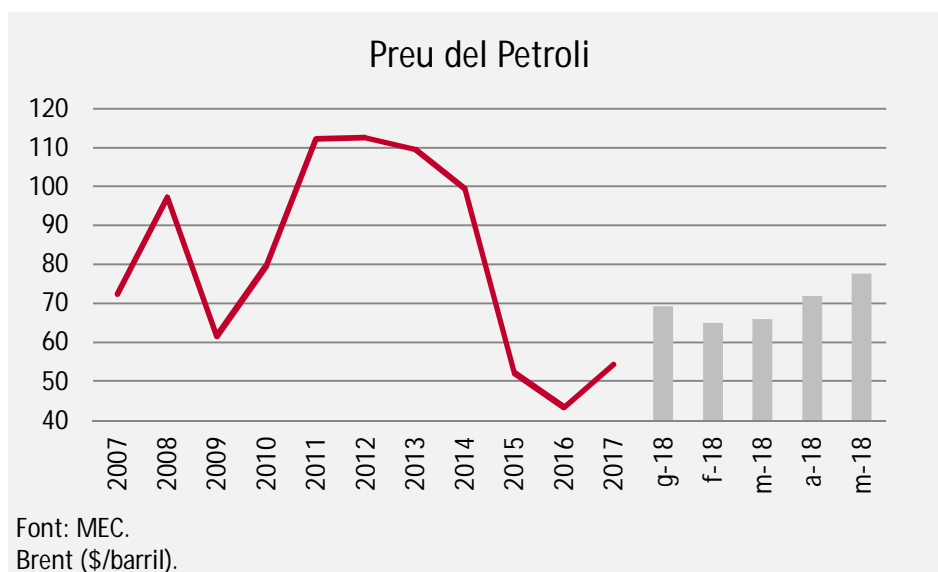
La Xina, per la seva banda, va mantenir el seu creixement en el 6,8% interanual. La resta d'economies emergents manté el dinamisme –l'Índia- o es recupera de períodes de recessió –el Brasil o Rússia- impulsades per l'alça del preu de les matèries primeres i, en molts casos, per gaudir d'economies més sanejades des d'una perspectiva macroeconòmica.

Dos elements han de seguir-se amb especial atenció en l'escenari internacional actual: d'una banda, el procés de normalització de la política monetària als EUA i el seu efecte sobre les economies emergents per la via de l'apreciació del dòlar, i per un altre, la pujada del preu del petroli i les seves repercussions sobre la inflació (i en conseqüència en el ritme d'ajust en la política monetària) i sobre economies energèticament dependents com l'espanyola.

En el primer cas, és important esmentar que la inflació als EUA està lleugerament per sobre de l'objectiu del 2% en un context proper a la plena ocupació, i que un creixement dels preus més accelerat del previst podria activar una pujada dels tipus d'interès de referència més ràpida també, amb conseqüències sobre els moviments de divises i capitals en les economies emergents.

En aquest sentit, val la pena esmentar el cas de l'Argentina, una economia emergent amb desequilibris macroeconòmics estructurals de calat (elevat endeutament, alta dolarització, inflació persistent, engruixats dèficits exterior i públic), on l'apreciació del dòlar nord-americà ha impactat amb gran intensitat desencadenant una crisi canviària, havent estat necessari adoptar mesures extremes per salvaguardar el pes argentí -que es va depreciar un 14% des d'abril- i les reserves de divises i, d'aquesta forma, garantir l'estabilitat financera, entre les quals es destaquen pujades dels tipus de referència al 40% (+1.275 punts bàsics en deu dies) o la sol·licitud d'assistència financera al FMI (30.000 milions de dòlars, aproximadament).

D'altra banda, l'increment del preu del petroli (segons l'Agència Internacional d'Energia, a causa d'una doble restricció d'oferta: desacceleració de la producció a Veneçuela, i la decisió nord-americana d'abandonar l'acord nuclear amb l'Iran i el seu impacte negatiu en les exportacions iranianes de petroli), que actualment ronda els 80 dòlars el barril, té importants repercussions sobre economies com l'espanyola on el pes de les importacions d'aquesta matèria primera és molt rellevant (per ser un important *input* productiu), per la qual cosa una variació del preu del petroli incideix en el saldo amb l'exterior.

Així, per exemple, en l'anàlisi de sensibilitat realitzat pel Govern en l'Actualització del Programa d'Estabilitat 2018-2021, es té en compte aquest risc: "el continu increment dels preus del petroli des de març de 2016, fa convenient incloure la sensibilitat davant aquest tercer xoc". Segons els resultats de les simulacions, l'efecte de majors preus del petroli (75 d/b aquest any i 82 d/b en els següents) seria d'una reducció del PIB d'un 3,8%, respecte a l'escenari basi, acumulat al final del període de projecció. Només aquest any el PIB cauria un 0,7%.

EFECTE D'UN AUGMENT DEL PREU DEL PETROLI				
Desviacions acumulades sobre l'escenari basi	2018	2019	2020	2021
PIB real	-0,7	-2,8	-3,5	-3,8
Consum privat	-0,2	-1,5	-2,2	-2,5
Saldo públic (% del PIB)	-0,4	-1,5	-1,9	-2,0
Deute públic (% del PIB)	1,1	2,7	4,6	6,6
Ocupació (ocupats)	-0,8	-2,4	-3,1	-2,8
Escenari alternatiu (dòlars / barril)	75	82	82	82

Font: MEIC.

D'altra banda, en la seva publicació d'abril, l'FMI manté la correcció a l'alça sobre les seves estimacions de creixement econòmic mundial pel 2018 i el 2019, anys en els quals s'espera un creixement del 3,9% (+3,8% en 2017). Darrere d'aquesta revisió es troba el major creixement en l'Eurozona, el Japó, la Xina i els EUA, i la recuperació d'algunes economies exportadores de matèries primeres.

L'FMI destaca que la recuperació de l'economia global, que va començar a mitjan 2016, s'ha expandit i enfortit, i que creixeran tant les economies avançades –per sobre del seu potencial– així com les emergents. Particularment, en 2017, el creixement mundial es va veure afavorit pel potent repunt del comerç a causa de l'impuls del creixement de la inversió en diverses economies. No obstant això, assenyala que per a la majoria de països aquest dinamisme no serà permanent.

Així, l'FMI apunta com a riscos importants, la possibilitat d'un enduriment de les condicions financeres més ràpid de l'esperat, sobretot als EUA, on la política fiscal està sent més expansiva en un context proper a la plena ocupació. A més, existeix el risc d'una escalada de represàlies quant a restriccions comercials, així com de desenvolupament de polítiques nacionalistes, una de les principals conseqüències de l'última crisi financera mundial.

Per a la zona euro, l'FMI estima que aquest any creixerà una desena més que l'any anterior (+2,3% en 2017), i que després es moderarà el ritme d'expansió en 2019 (+2,0%), la qual cosa representa una substancial revisió a l'alça respecte a les projeccions anteriors, de 0,5 p.p. i 0,3 p.p., respectivament. Aquesta correcció es basa en el creixement de la demanda domèstica, la política monetària acomodaticia i el dinamisme del sector exterior.

Així mateix la Comissió Europea, en les seves previsions de primavera, sosté que encara es mantenen les condicions per conservar l'actual creixement econòmic –en 2017, el major registrat en els últims 10 anys- en el qual els consumidors es beneficiïn de les millors condicions al mercat de treball (major creació d'ocupació i creixement dels salaris reals). En aquest sentit, ressalta que en el present el nombre de persones ocupades a la zona euro i en la Unió Europea és el més alt en termes històrics. A més, les empreses estan impulsant la inversió i la utilització de capacitat productiva, amb baixos costos de finançament i uns mercats d'exportació en expansió. Pel seu costat, la inversió pública s'espera que creixi a bon ritme, malgrat trobar-se en nivells molt baixos en termes relatius.

No obstant això, segons la Comissió, els riscos negatius per a l'economia global han augmentat significativament, la qual cosa es tradueix en un increment de la volatilitat als mercats financers internacionals que podria tenir repercussions en les condicions de finançament a nivell mundial. Per exemple, en el mig termini, el programa d'estímul fiscal als EUA podria empitjorar el seu dèficit de compte corrent i augmentar els riscos sobre la sostenibilitat de les finances públiques. Així mateix les mesures comercials proteccionistes anunciades per l'administració Trump, han incrementat la incertesa sobre una escalada de tensions en el sistema de comerç multilateral actual.

En definitiva, la Comissió sosté que es manté la fase d'expansió econòmica però en un context més incert, fonamentalment en l'àmbit del comerç internacional. Per a la Comissió, l'economia europea encara té espai per continuar creixent per sobre del seu nivell potencial per un període de temps, amb més reduccions de l'atur i una inflació continguda. El recent enfortiment de l'entorn internacional ha donat espai per a l'augment de les exportacions de la zona euro molt per sobre del creixement del PIB, canviant d'aquesta forma la composició del creixement econòmic en relació al 2016, amb una major contribució de la inversió i en particular de la demanda exterior. Aquesta combinació fa les projeccions més sensibles al sentiment econòmic i tensions comercials. A més, es mantenen els riscos negatius associats a possibles conflictes geopolítics o el procés de negociació del *Brexit*.

Per tant, la Comissió manté les seves previsions de creixement per a l'Eurozona en 2,3% per aquest any i en 2,0% per al proper (+2,4% en 2017), encara que algun dels determinants de l'expansió s'hagin modificat i a pesar que el balanç de riscos ha girat significativament a la baixa. D'altra banda, les projeccions de creixement per a l'economia mundial (exclosa la UE) han estat revisades a l'alça, fins al 4,2% en 2018 i 2019 (+3,9% en 2017). Aquesta correcció respecte a les previsions d'hivern, es deuen, principalment, a una millor perspectiva per a les economies avançades, en particular dels EUA, on es preveu que les mesures d'estímul fiscal impulsin temporalment la inversió i el consum privat a curt termini. En aquest context, la Comissió estima un creixement de les importacions mundials (exclosa la UE) del 5,0% i del 4,5% en 2018 i en 2019, respectivament. En el que a preus es refereix, es preveu una inflació de l'1,5% aquest any, i repuntar lleugerament el

proper fins a l'1,6%, en un context de política fiscal neutral i política monetària encara acomodaticia.

Finalment, l'OCDE també fa èmfasi en el repunt del creixement de l'economia mundial (entorn del 4,0% en els propers anys), sustentat en l'impuls de la inversió i el comerç, així com d'una política monetària acomodaticia i una política fiscal més procíclica (el creixement no és autosuficient). A més, destaca el fort ritme d'augment de l'ocupació, amb perspectives d'aconseguir els registres d'atur més baixos des de 1980 per a les economies de l'OCDE. No obstant això, els riscos associats a aquest escenari augmenten, relacionats a l'increment del preu del petroli, les tensions comercials i la volatilitat financera.

PREVISIONS DE CREIXEMENT DEL PIB									
Variació anual	FMI			Comissió Europea			OCDE		
	2017	2018	2019	2017	2018	2019	2017	2018	2019
Economia mundial	3,8	3,9	3,9	3,7	3,9	3,9	3,7	3,8	3,9
Zona euro	2,3	2,4	2,0	2,4	2,3	2,0	2,6	2,2	2,1
EUA	2,3	2,9	2,7	2,3	2,9	2,7	2,3	2,9	2,8
Japó	1,7	1,2	0,9	1,7	1,3	1,1	1,7	1,2	1,2
Alemanya	2,5	2,5	2,0	2,2	2,3	2,1	2,5	2,1	2,1
França	1,8	2,1	2,0	1,8	2,0	1,8	2,3	1,9	1,9
Itàlia	1,5	1,5	1,1	1,5	1,5	1,2	1,6	1,4	1,1
Espanya	3,1	2,8	2,2	3,1	2,9	2,4	3,1	2,8	2,4
Regne Unit	1,8	1,6	1,5	1,8	1,5	1,2	1,8	1,4	1,3
Xina	6,9	6,6	6,4	6,9	6,6	6,3	6,9	6,7	6,4
Índia	6,7	7,4	7,8	6,4	7,4	7,6	6,5	7,4	7,5
Brasil	1,0	2,3	2,5	1,0	2,4	2,6	1,0	2,0	2,8
Rússia	1,5	1,7	1,5	1,5	1,7	1,6	1,5	1,8	1,5

Font: FMI, Comissió Europea, OCDE.

DEMANDA I ACTIVITAT

La Comissió Europea ha corregit al alça, una vegada més, la previsió de creixement del PIB de l'economia espanyola per 2018 i 2019, fins al 2,9% i 2,4%, respectivament. En tots dos casos la revisió implica un creixement tres desenes superior a l'última projecció. No obstant això, la Comissió assenyalava que el ritme d'expansió de l'economia espanyola començarà a moderar-se aquest any a causa del creixement més contingut del consum privat.

A més, després de la millora del *rating* del deute sobirà espanyola per part de l'agència de qualificació Fitch (gener), a l'abril les agències Standard & Poor's -per primera vegada des de 2012- i Moody's -per primera vegada 2014- també han millorat la seva qualificació.

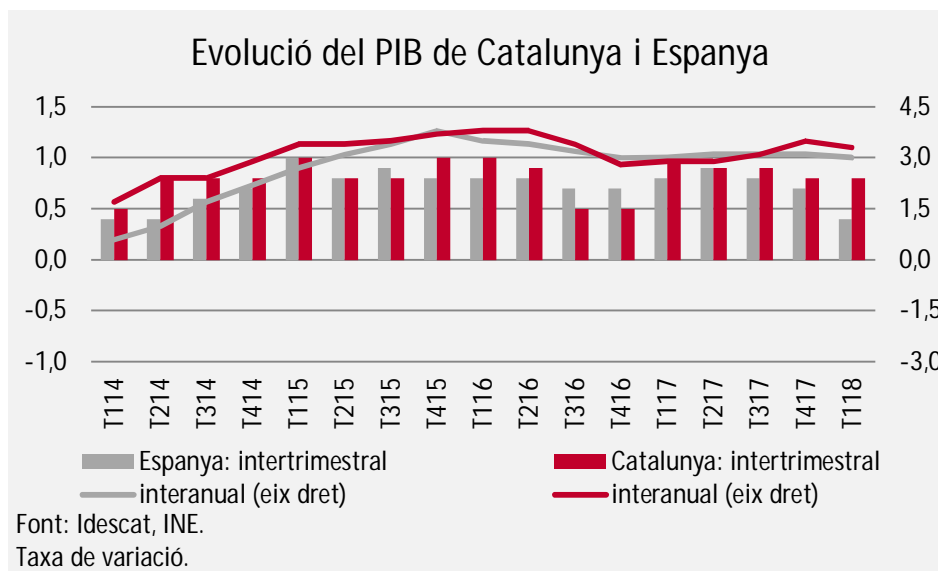
D'altra banda, d'acord amb les dades de Comptabilitat Nacional publicats a finals de maig, en el primer trimestre, el PIB espanyol va mantenir el seu creixement en el 0,7% intertrimestral, molt per sobre de la mitjana europea (0,4%), per exemple. En relació a igual període de 2017, el nivell d'activitat econòmica va augmentar un 3,0%, una desena menys que la mitjana de tot 2017.

Aquest creixement del PIB va ser resultat tant d'una contribució positiva de la demanda nacional (+2,8 punts) com de la demanda exterior (+0,2 punts). El component que ha impulsat la demanda domèstica en el primer trimestre de l'any ha tornat a ser la despesa en consum final (llars i AAPP), amb un avanç una desena major respecte al trimestre anterior. La inversió, per la seva banda, va moderar el fort ritme de creixement que va registrar en 2017. Al seu torn, tant les exportacions com les importacions de béns i serveis van reduir, per segon trimestre consecutiu, el seu ritme d'expansió.

ESPANYA: PIB PER COMPONENTS I SECTORS					
		2017			2018
Taxa de variació interanual	T II	T III	T IV	T I	
PIB	3,1	3,1	3,1	3,0	
Components:					
Consum final de les llars	2,4	2,4	2,5	2,8	
Consum final de les AAPP	1,5	1,4	2,4	1,9	
Formació bruta de capital fix	3,9	5,6	5,6	3,5	
Exportacions	4,5	5,6	4,4	3,2	
Importacions	3,1	5,9	5,2	2,8	
Demanda Nacional*	2,5	3,0	3,2	2,8	
Demanda Exterior*	0,6	0,1	-0,1	0,2	
Oferta:					
Agricultura	3,7	4,2	2,0	3,3	
Indústria	3,4	3,9	4,6	2,8	
Construcció	4,9	4,9	5,4	6,0	
Serveis	2,6	2,5	2,5	2,5	

Font: INE. *Contribució al creixement del PIB.

D'altra banda, des de l'òptica sectorial, el ritme de creixement el sector serveis es va mantenir, mentre que el de la construcció va pujar. Cal destacar que, aquest trimestre la indústria es va desaccelerar de forma destacada (de el +4,6% en 4T2017 a el +2,8% en 1T2018), en paral·lel a la moderació de la demanda internacional que es va veure reflectit en un menor ritme de creixement de les exportacions d'Espanya a la resta del món.

Per la seva banda, al maig, l'Idescat va publicar l'avanç del PIB català del primer trimestre. El creixement intertrimestral del PIB de Catalunya hauria estat del 0,8%, igual que el trimestre anterior. En termes interanuals, el creixement de l'economia catalana s'hauria moderat fins al 3,3%, amb una desacceleració de la indústria, encara que mantenint taxes destacades (+5,1% en 1T2018).

CATALUNYA: PIB PER SECTORS					
		2017			2018
Taxa de variació interanual.	T II	T III	T IV	T I	
PIB	2,9	3,1	3,5	3,3	
Oferta:					
Agricultura	-3,5	-4,9	-4,2	-2,2	
Indústria	4,0	5,2	6,4	5,1	
Construcció	3,5	5,3	6,4	6,4	
Serveis	2,6	3,0	2,5	2,7	

Font: Idescat.

Cal posar de rellevància, que el ritme d'expansió de l'economia catalana s'ha mantingut potent i que les previsions de creixement per al mig termini s'han corregit a l'alça, atès que es preveu una moderació de l'activitat econòmica en el proper bienni. Així, per exemple, d'acord amb les projeccions del BBVA, Catalunya es troba dins del grup de CCAA on més milloren els pronòstics, i eleva la projecció de creixement en 0,4 p.p. per aquest any i en 0,3 p.p. pel 2019. El BBVA assenyala que l'augment de la tensió política a Catalunya va tenir efectes immediats, però fitats, sobre la

demanda interna en l'últim trimestre del 2017, que es van veure compensats per la millora de la demanda exterior, i que pel 2018 les perspectives són favorables. A més, l'escenari internacional és ara més favorable la qual cosa beneficiarà, en major mesura, a les comunitats més obertes.

No obstant això, Catalunya estaria perdent la seva condició de lideratge en la recuperació de l'economia espanyola en mostrar menys dinamisme que altres comunitats com Madrid, País Basc o Illes Balears.

CREIXEMENT DEL PIB PER CCAA					
	2015	2016	2017	2018	2019
Andalusia	2,9	2,8	2,7	2,7	2,5
Aragó	1,7	2,7	3,6	3,1	2,6
Astúries	2,5	1,8	3,5	3,0	2,4
Balears	2,3	3,8	2,7	3,0	2,6
Canàries	2,4	3,0	2,9	2,9	2,6
Cantàbria	2,5	2,4	3,2	3,0	2,4
Castella i Lleó	2,7	3,6	1,9	2,5	2,4
Castella- La Manxa	3,5	3,5	2,5	2,9	2,6
Catalunya	4,2	3,6	3,3	2,5	2,3
Extremadura	2,5	2,3	2,4	2,7	2,4
Galícia	4,2	3,6	3,1	3,0	2,6
Madrid	3,5	3,6	3,4	3,4	2,7
Múrcia	6,2	3,2	3,3	3,3	2,6
Navarra	3,6	3,1	2,8	3,0	2,7
País Basc	3,8	2,9	3,1	3,1	2,8
La Rioja	2,9	1,0	1,8	2,6	2,6
C. Valenciana	3,3	3,5	3,2	3,0	2,7
Espanya	3,4	3,3	3,1	2,9	2,5

Font: BBVA.

En aquesta mateixa línia se situen les estimacions de Funcas, que preveu un creixement per a l'economia catalana del 2,2% aquest any, molt per sota de la mitjana del conjunt d'Espanya (+2,8%) o de Madrid (+3,3%). Malgrat la millora de la previsió, Catalunya creixerà a menor ritme fruit de la incertesa política. Aquesta moderació de l'economia catalana anirà repercutint en una pèrdua de lideratge en 2018 en relació a la resta de CCAA. Segons el panell, Catalunya va créixer en 2017 per sobre de l'anticipat com a conseqüència de l'efecte "arrossegament" i d'una diversificació en les exportacions.

Per la seva banda, l'evolució dels indicadors de més curta freqüència continua reflectint la bona marxa de l'activitat econòmica, encara que s'aprecia també una moderació en el ritme de creixement de certs índexs durant els primers mesos de l'any en comparació de l'últim trimestre de l'any passat, en línia amb l'empitjorament d'alguns indicadors de sentiment econòmic.

Al març, l'índex general de xifra de negocis de les activitats de serveis a Espanya, corregit d'efectes estacionals i de calendari, va pujar un 6,5%, igual que en el mes de febrer. En taxa intertrimestral, índex global es va incrementar un 1,8% en el primer trimestre de l'any, la qual cosa implica una

moderació de dues desenes respecte al trimestre anterior. La pujada de l'índex general de serveis a Catalunya va ser de 2,1% (+3,4% per al conjunt d'Espanya).

D'altra banda, l'entrada de comandes en la indústria es va accelerar vuit desenes al març, en créixer un 3,9% interanual. No obstant això, l'índex general va registrar una caiguda intertrimestral del 0,3% enfront de l'avanç del 2,0% del trimestre anterior. De la mateixa manera, l'índex de xifra de negocis en la indústria es va incrementar un 5,0% en termes anuals, però va disminuir un 0,4% en comparació al trimestre anterior quan l'augment va ser del 2,8%. A Catalunya, per la seva banda, la pujada de l'índex general d'entrada de comandes va ser de 0,7%, mentre que de la xifra de negocis va descendir un 2,0% (-3,4% i -4,1% per al conjunt d'Espanya, respectivament).

L'índex de producció industrial –sèrie corregida– va augmentar un 3,0% en 2017 en el conjunt d'Espanya. El comportament d'aquest indicador (corregit d'efectes estacionals i de calendari), ha estat positiu al llarg de tot l'any, destacant l'acceleració del seu creixement en el segon semestre. A Catalunya, l'índex general va registrar un increment de 3,9% de mitjana en el 2017, superior a la mitjana d'Espanya, que va ser del 2,6%.

Quant a l'activitat turística, la despesa total dels turistes internacionals va pujar un 4,6% en els quatre primers mesos de l'any respecte a igual període de 2017, assolint els 21.394 milions d'euros a Espanya. Catalunya va representar el 21,6% del total de despesa, és a dir, 4.621 milions d'euros, amb un creixement del 7,4% en termes interanuals.

Per la seva banda, en els primers quatre mesos del 2018 van arribar a Espanya uns 20,5 milions de visitants, és a dir, un 2,3% més que en igual període de l'any anterior. Catalunya –amb 4,7 milions de turistes– representa el 23,1% del total. No obstant això, el ritme de creixement de la quantitat de turistes internacionals a Catalunya va descendir un 1,9%.

En relació al mercat immobiliari, a Espanya, el preu mitjà per metre quadrat de l'habitatge lliure, segons l'estadística del valor taxat de l'habitatge del Ministeri de Foment, va registrar en el primer trimestre de 2018 un increment interanual del 2,7%, inferior en quatre desenes al del trimestre anterior. D'altra banda, la compravenda d'habitatges a Espanya va pujar un 11,6% en el primer trimestre de l'any.

Finalment, l'indicador de confiança del consumidor del CIS va descendir dels 99,9 punts a l'abril, fins als 97,7 punts al maig. El descens de l'índex es va produir per una pitjor valoració de situació actual (des dels 92,7 fins als 91,3 punts) i de les expectatives (des dels 107,2 fins als 104,1 punts). És important destacar que, des de febrer, l'indicador de confiança del consumidor s'ha mantingut per sota dels 100 punts, llindar que divideix la percepció negativa (menor a 100) de l'optimista (major a 100).

INDICADORS D'ACTIVITAT		
Variació anual	Catalunya	Espanya
Producció industrial (abr-18)	4,4	2,3
Xifra de negocis indústria (mar-18)	3,6	2,7
Entrada de comandes (mar-18)	4,7	3,1
Comerç al detall (abr-18)	1,0	1,7
Venda grans superfícies (abr-18)	-3,6	0,7
Matriculació turismes (abr-18)	12,7	11,1
Confiança empresarial (II 2018)*	1,9	0,4
Xifra negocis serveis (mar-18)	5,5	5,7
Turistes estrangers (abr-18)	-1,9	2,3
Pernoctacions (abr-18)	-3,0	-0,5
Compravendes habitatge (mar-18)	-3,1	-3,1

Font: INE, Idescat. *Variació trimestral.

LA REHABILITACIÓ: UN PAPER CREIXENT I DE MILLORA AMBIENTAL

A Espanya i a Catalunya, l'obra nova ha estat l'activitat més rellevant, ja sigui, en l'edificació com en l'obra civil, a diferència de la gran majoria de països europeus en els quals el subsector de rehabilitació té major importància. L'any 2008 el subsector de rehabilitació i manteniment ha representat el 46% del sector de la construcció als països europeus, a diferència d'Espanya, que va aconseguir el 29%. Com a conseqüència de la forta caiguda d'activitat, essencialment en l'obra nova, ja sigui aquesta d'edificació com d'obra civil, el pes relatiu del subsector de la rehabilitació augmenta fins al 38%, sent ja a Europa (Euroconstruct -19) el 51% de la totalitat del sector de la construcció.

EUROCONSTRUCT											
		2008*		2017*		2008*		2017*		2017/2008	
		Euroconstruc	Espanya Euroconstr	Espanya Euroconstr	Espanya Euroconstr	Espanya Euroconstr	Espanya Euroconstr	Espanya Euroconstr	Espanya Euroconstr	Espanya Euroconstr	Espanya Euroconstr
Residencial	Obra nova	313.288	63.66%	312.22	29.2%	21%	32%	21%	30%	-0,3	-1,9
	Rehabilitació	357.203	31.44%	399.92	17.1%	24%	16%	27%	18%	2,6	1,9
	Total residencial	670.441	95.10%	712.14	46.44%	45%	48%	47%	48%	2,4	-0,1
Edificació	Obra nova	287.158	34.18%	254.88	18.5%	19%	17%	17%	19%	-2,3	1,9
	Rehabilitació	208.118	18.25%	227.63	13.31%	14%	9%	15%	14%	1,2	4,5
	Total no residencial	495.085	52.43%	482.52	31.84%	33%	26%	32%	33%	-1,1	6,4
Edificació	Obra nova	600.212	97.84%	567.11	47.7%	40%	49%	38%	49%	-2,6	0,0
	Rehabilitació	565.135	49.69%	627.56	30.5%	38%	25%	42%	31%	3,8	6,3
	Total edificació	1.165.633	147.54%	1.194.6	78.2%	78%	74%	80%	80%	1,3	6,3
	Obra nova	210.601	43.17%	175.00	12.61%	14%	22%	12%	13%	-2,5	-8,7
	Innovació	113.302	9.17%	133.00	6.83%	8%	5%	9%	7%	1,2	2,4
	Total	323.907	52.35%	308.00	19.44%	22%	26%	20%	20%	-1,2	-6,3
Obra nova construcció		810.813	141.01%	742.12	60.4%	54%	71%	49%	62%	-5,0	-8,7
Innovació o rehat		678.437	58.87%	760.56	37.3%	46%	29%	51%	38%	5,1	8,7
Total:		1.489.62€	199.89%	1.502.6	97.7%	100%	100%	100%	100%	0,0	0,0

Font: CCOC. *Precios 2010; **Precios 2016.

En aquestes dades, es posa de manifest dos fets rellevants, a tenir en compte, en un futur proper, que són: la major importància que anirà adquirint en el sector de la construcció les activitats de manteniment i rehabilitació, d'una banda, si ens fixem en les dades de producció, la forta i excessiva caiguda dels nivells d'activitat que han mostrat les operacions d'edificació nova i d'obra civil nova, que en cap cas, pot mantenir-se a aquests nivells tan baixos. Per aquest motiu en els propers anys, aquestes variables experimentaran creixements per sobre de la mitjana, donada la reactivació del mercat immobiliari, amb una major activitat en l'obra nova –donat ja l'esgotament dels estocs d'habitatges en determinades ciutats- i l'impuls que ha de donar-se a les infraestructures, que han patit excessivament la política de reducció del dèficit públic, que mostren nivells de congestió que han d'atendre's, ja sigui de forma pressupostària o extrapressupostària, mitjançant l'aportació de l'usuari.

Adicionalment ha de contemplar-se que la crisi econòmica, ha tingut una major intensitat a Espanya i a Catalunya, hagut de, en gran part, a la forta caiguda del sector de la construcció, sent est un potent sector generador o destructor d'ocupació. Actualment l'economia espanyola està creixent a ritmes del 3% atès que el sector de la construcció està apuntant millorances des d'un nivell d'activitat testimonial, per la qual cosa, les polítiques d'impuls al mateix, de forma proporcionada, poden permetre recuperar el seu efecte de generador d'ocupació i activitat sobre el conjunt de l'economia, a més de contemplar accions que permetin una major sostenibilitat mediambiental, si aquestes mesures de política econòmica també es focalitzen adequadament.

No ha d'oblidar-se que la destrucció d'ocupació, en el període de crisi s'ha concentrat excessivament sobre el sector de la construcció que explica més del 50% de la mateixa, a més de les quals s'anat produint pels seus efectes induïts en altres sectors, tant a Catalunya com a Espanya.

OCUPACIÓN 2008-2015				
Tipus de personas	2008	2015	Variación absoluta	Variación relativa
Total	20.47	17.86	-2.604	-12,7
Agricultura (A)	828	737	-91,4	-11,0
Industrias extractivas; suministro de energía eléctrica, gas, vapor y aire acondicionado; suministro de agua, actividades de saneamiento, gestión de residuos y descontaminación (B + D + E)	250	257	+7,0	+2,8
Industria manufacturera (C)	2.986	2.225	-761,4	-25,5
Construcción (F)	2.460	1.074	-1.386,2	-56,4
Comercio al por mayor y al por menor, reparación de vehículos de motor y motocicletas; transporte y almacenamiento; hostelería (G + H + I)	5.649	5.297	-351,9	-6,2
Información y comunicaciones (J)	575	530	-44,9	-7,8
Actividades financieras y de seguros (K)	515	454	-61,0	-11,8
Actividades inmobiliarias (L)	119	104	-15,1	-12,7
Actividades profesionales, científicas y técnicas; actividades administrativas y servicios auxiliares (M + N)	1.839	1.819	-20,9	-1,1
Administración Pública y defensa, Seguridad social obligatoria; educación y actividades sanitarias y de servicios sociales (O + P + Q)	3.750	3.950	+198,4	+5,3
Activ. artísticas, recreativas y de entretenimiento; hogares como empleadores domésticos y como productores de bienes y servicios para uso propio; activ. organizaciones y organismos extraterritoriales; otros servicios (R + S + T + U)	1.490	1.420	-70,3	-4,7

Fonte: INE.

A aquest context, també ha de destacar-se la importància que anirà adquirint la rehabilitació al nostre país, en la mesura que en els últims anys, amb la reducció significativa dels tipus d'interès -i amb nivells ínfims dels mateixos- han permès reduccions substancials de la quota d'amortització a pagar mitjançant l'ampliació del termini de la hipoteca. Per això, resulta ja molt habitual pensar en hipoteques amb una vigència de 30-40 anys, la qual cosa dificultarà a mitjà termini la venda de la mateixa per comprar una nova.

Així, antany, quan els tipus d'interès eren alts, la reducció de la quota del préstec no es reduïa significativament davant l'ampliació del termini d'amortització. Per això, era habitual, als 15-20 anys una vegada pagada la corresponent hipoteca, adquirir una altra d'habitatge nou habitual o bé l'adquisició d'una segona residència.

OCUPACIÓN 2008-2015				
Tipus de personas	2008	2015	Variación Absoluta	Variación Relativa (%)
total:	3.587	3.078	-509	-14,1
Agricultura (A)	62	48	-14,4	-23,2
Industrias extractivas; suministro de energía eléctrica, gas, vapor y aire acondicionado; suministro de agua, actividades de saneamiento, gestión de residuos y descontaminación (B + D + E)	46	45	-0,9	-2,0
Industria manufacturera (C)	721	537	-184,4	-25,6
Construcción (F)	406	183	-223,7	-55,1
Comercio al por mayor y al por menor, reparación de vehículos de motor y motocicletas; transporte y almacenamiento; hostelería (G + H + I)	943	875	-67,7	-7,2
Información y comunicaciones (J)	104	97	-6,3	-6,1
Actividades financieras y de seguros (K)	88	84	-4,6	-5,2
Actividades inmobiliarias (L)	30	18	-12,1	-40,9
Actividades profesionales, científicas y técnicas; actividades administrativas y servicios auxiliares (M + N)	376	351	-24,6	-6,6
Administración Pública y defensa, Seguridad social obligatoria; educación y actividades sanitarias y de servicios sociales (O + P + Q)	555	598	+43,4	+7,8
Activ. artísticas, recreativas y de entretenimiento; hogares como empleadores, autónomos y como productores de bienes y servicios para uso propio; activ. organizaciones y organismos extraterritoriales; otros servicios (R + S + T + U)	251	243	-8,2	-3,3

Font: INE.

D'aquí, que la rehabilitació, una de les branques del sector de la construcció, amb major intensitat de mà d'obra, resulta rellevant per a la millora de l'ocupació del sector i de l'economia en general, donada la forta capacitat d'arrossegament que la construcció en general, i la rehabilitació, en particular, té sobre la resta de sectors. Per tant, ha d'impulsar-se des de les administracions públiques una política activa de rehabilitació en el context de les accions del canvi climàtic, que al seu torn, permeti donar resposta al mandat constitucional de disposar d'un habitatge digna.

L'activitat de rehabilitació i millora és intensiva en mà d'obra, incideix sobre l'ocupació (s'estima que un milió d'euros genera 60 llocs de treball); té un factor de multiplicador en altres sectors proper a 2; permeten fer front a la millora de l'eficiència energètica, que és un repte que té el nostre país per aconseguir els objectius de reducció d'emissions i la disminució del consum d'energia, i on els plans d'estalvi energètic amb prou feines tenen traducció en la política fiscal, en un context d'elevació dels preus del petroli, i d'una forta dependència energètica del mateix.

Entre les mesures, han de donar-se:

Un impuls de les polítiques de rehabilitació estructural i de millora de l'accessibilitat donat l'envelliment de la població.

Un impuls de les mesures de millora de l'eficiència energètica de l'edificació que permeti fer front, d'una banda, al canvi climàtic, i reduir la dependència energètica, per un altre.

Una política d'incentius fiscals basada en:

- La fixació del tipus reduït d'IVA a les obres de rehabilitació s'hi hagi en l'article 91.Un.3.1º de la llei de l'IVA, que exclouï l'exigència d'un quàntum tan elevat en la fixació de l'import de la rehabilitació per gaudir del tipus reduït del 10%.

Amb l'actual normativa per poder aplicar el tipus reduït de l'IVA a les obres de rehabilitació s'exigeixen dues condicions; la primera referida a la conceptualització que són obres de rehabilitació i les que siguin anàlogues o connexes; i un segon requisit, que estableix una limitació a totes les obres de rehabilitació que com a tals resultin –d'acord amb el primer criteri- que és el seu import o quàntum. Així les obres de rehabilitació deuen excedir del 25% del valor de l'edificació, a exclusió del sòl, per la qual cosa impedeix en la majoria de casos que pugui aplicar-se el tipus reduït de l'IVA a la rehabilitació com a tal, quedant en la gran majoria de casos en un requisit àmpliament exclouent.

- Establir una deducció per les obres de rehabilitació de l'habitatge habitual, com la qual va haver-hi, ja que amb la supressió de la deducció a l'habitatge es volia evitar incentius a la compra versus el lloguer, però aquesta modificació normativa, també, i de forma inexplicable, va eliminar la deducció per rehabilitació, sobre la qual no hi havia hagut pronunciaments clars, tant de les administracions europees, com dels diferents partits polítics, encara que pugui entendre's en un context de forta reducció del dèficit públic. Però ja no en el context actual de recuperació vigorosa, per la qual cosa pot establir-se de nou, i més si s'és conscient de la importància que aquesta ha de jugar, tant per la seva incidència en l'ocupació, l'activitat econòmica i la sostenibilitat ambiental.

UNA FISCALITAT PER ATREURE ACTIVITAT ECONÒMICA

La Generalitat de Catalunya ha vingut caracteritzant-se, en un context d'un finançament autonòmic insuficient i inadequat (criteri de ordinalitat) i de fortes restriccions pressupostaries -i amb majors exigències per arribar a un nivell uniforme de dèficit públic, amb independència del seu nivell d'origen, a dut a terme- d'una banda una reducció de la despesa, conjuntament amb la proliferació i creació de noves figures tributària a l'albur del marge imaginatiu que permet la LOFCA.

Si bé és cert, que aquestes figures tributàries no han tingut un efecte significatiu en la recaptació, han trasllat una imatge d'una Catalunya que grava excessivament les diverses activitats (turisme, aviació, recursos -aigua, generació d'electricitat- sota el prisma del risc nuclear-, habitatges buits de grans operadors, begudes ensucrades, o més recentment, la iniciativa de gravar les emissions de CO₂, entre altres-), a més de disposar de tipus impositius més elevats en els nivells alts de renda -que puguin dissuadir als professionals de les multinacionals, amb un impacte recaptatori gairebé nul- o d'un nivell elevat dels tipus en transmissions patrimonials i AJD o dels impost sobre el patrimoni o de l'Impost sobre Successions i Donacions.

En definitiva, la imatge – i en part, realitat- que aquest maremàgnum d'impostos, possiblement poc significatiu en termes de recaptació, poden donar una imatge d'una alta fiscalitat, la qual cosa en gens contribueix a portar inversions.

En aquesta comparativa, el rellevant és amb les CC.AA amb les quals es competeix per atreure inversions, sent a la llum de les dades de la inversió estrangera directa, essencialment la C.A de Madrid, on la imatge que es transmet de menor fiscalitat-amb una menor IRPF, amb una bonificació elevada de l'Impost sobre successions i donacions , amb els tipus més baixos en transmissions patrimonials i AJD i amb prou feines impostos propis- resulta una competència que ha de tenir-se en compte al moment de definir la política tributària.

Possiblement, observant cadascun dels impostos propis, pugui acabar afirmant que no són dissuasius, però utilitzant un símil gastronòmic, possiblement un canapè no és problema, però si t'has de menjar varis, possiblement això et dificulti la digestió, o amens te la faci més lenta.

Sorpren que encara a Espanya encara existeixi una figura tributària com l'Impost del patrimoni, que va ser abolida tècnicament per un govern socialista, i recuperada per un govern popular, sobre la base de les restriccions derivades del dèficit públic, però que difícilment poden argumentar-se davant una vigorosa activitat econòmica, que permet una substancials millores de la recaptació. Aquesta figura és gairebé inexistente en altres països, excepte França –amb altres característiques de mínim exempt més alt i de tipus impositius més petits, i en el qual projecta una profunda remodelació- àdhuc perduri, excepte en el cas de Madrid que s'ha bonificat per la seva Comunitat Autònoma.

En relació a l'Impost sobre Successions i Donacions, Catalunya està situada dins de la mitjana espanyola. Cal recordar, que en una comunitat com la de Madrid, l'import de Patrimoni no opera i el de Successions i Donacions té un caràcter testimonial pels supòsits més comuns.

En definitiva, Catalunya és la comunitat amb més tributs propis. A més té una imatge molt negativa pel que fa a la càrrega impositiva que perjudica a empreses, professionals i famílies.

En el context actual, per tots conegut, cal donar senyals als inversors per dinamitzar l'activitat econòmica, atreure talent i facilitar les inversions amb la mobilització de capital. Per aquest motiu la política tributària, a més de tenir els objectius de recaptació, també ha d'aprofundir en una regulació més profitosa per a l'activitat productiva, fomentar l'estalvi individual i la capitalització de les empreses i, per tant, la política fiscal és clau i una carta de presentació molt potent per atreure, mantenir i fomentar l'activitat econòmica, per aquest motiu no es pugui aliè al que fa la competència, d'igual forma que passa en l'empresa, que decideix la seva política empresarial autònomament, però sense ser aliè a la seva competència més propera.

L'aplicació dels impostos hauria de ser entesa per crear una situació que faci compatible el manteniment de l'Estat del Benestar, amb una gestió eficient dels impostos i revertir de forma gradual l'increment continuat de la pressió fiscal, que es va justificar a partir de l'any 2008 com a conseqüència de la crisi econòmica. L'economia creix i els principals organismes internacionals preveuen millores dels principals indicadors.

Tributs Propis de Catalunya el 2016:

Cànon de l'aigua.

Cànon sobre la deposició controlada de residus municipals.

Cànon sobre la deposició controlada de residus industrials.

Cànon sobre la deposició controlada de residus de la construcció (suspenso la seva aplicació).

Cànon sobre la incineració de residus municipals.

Gravamen de protecció civil.

Impost sobre grans establiments comercials.

Impost sobre les estades en establiments turístics.

Impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit (declarat inconstitucional).

Impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial.

Impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria.

Impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear.

Impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques i de foment del sector audiovisual i la difusió de la cultura digital.

Impost sobre els habitatges buits.

Tributs Propis de Catalunya creats el 2017:

Impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques.

Impost sobre begudes ensucrades envasades.

Impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxic.

Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica (entrada en vigor a 1 de gener de 2018).

Impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos d'efecte hivernacle.

Impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells.

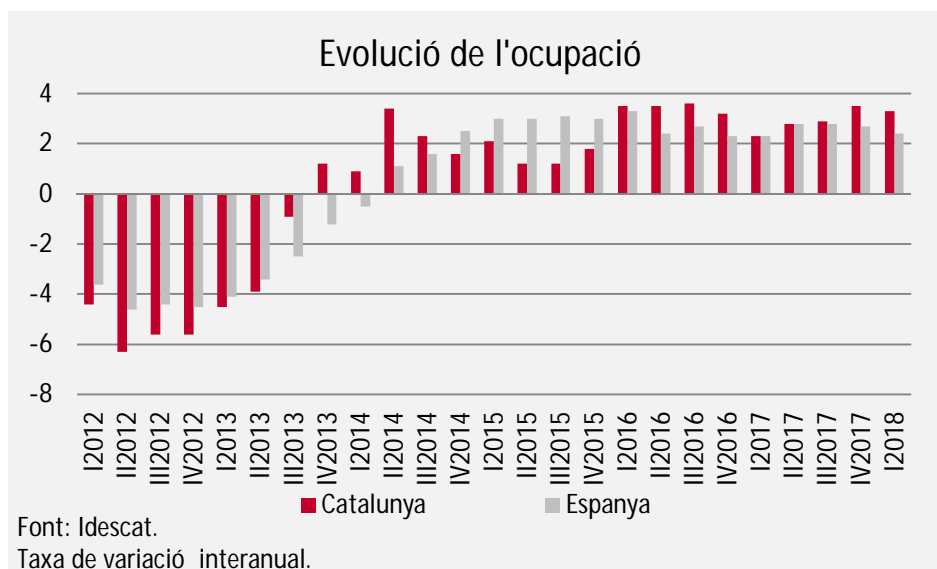
Cànon d'explotació d'activitat (avantprojecte de llei d'ordenació del litoral).

MERCAT DE TREBALL

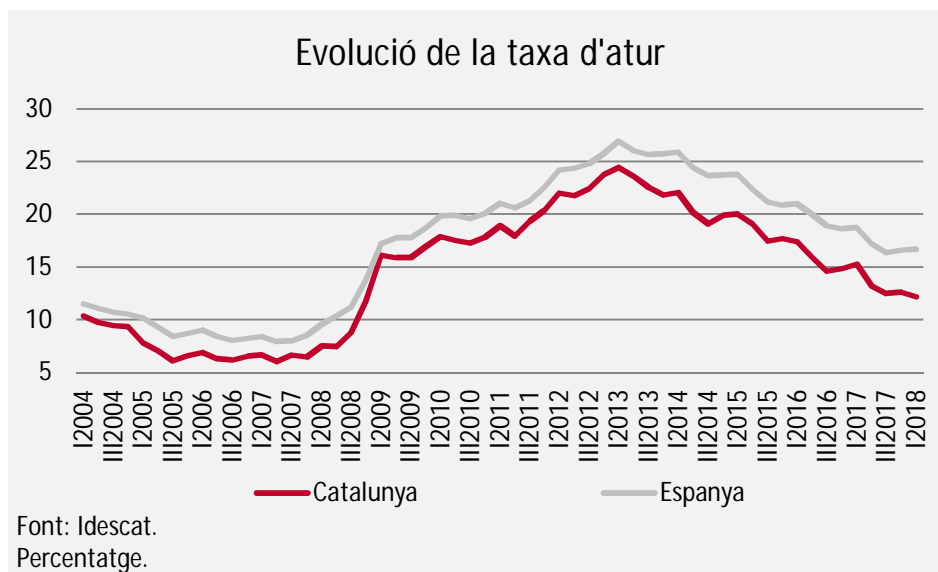
L'EPA del primer trimestre de l'any mostra una caiguda de l'ocupació de 124.100 persones a Espanya respecte al trimestre anterior. No obstant això, l'ocupació total en termes desestacionalitzats es va incrementar un 0,5% intertrimestral. A Catalunya, la reducció de l'ocupació va ser de 12.900 persones.

D'altra banda, en els últims 12 mesos l'augment de l'ocupació va ser del 2,4%, és a dir, 435.900 ocupats més a Espanya. A Catalunya, l'ocupació es va incrementar en 105.300 persones, amb una variació del 3,3% respecte a igual trimestre de l'any anterior. D'aquesta forma, el total de persones ocupades ascendeix a 18.874.200 a Espanya i a 3.303.300 a Catalunya.

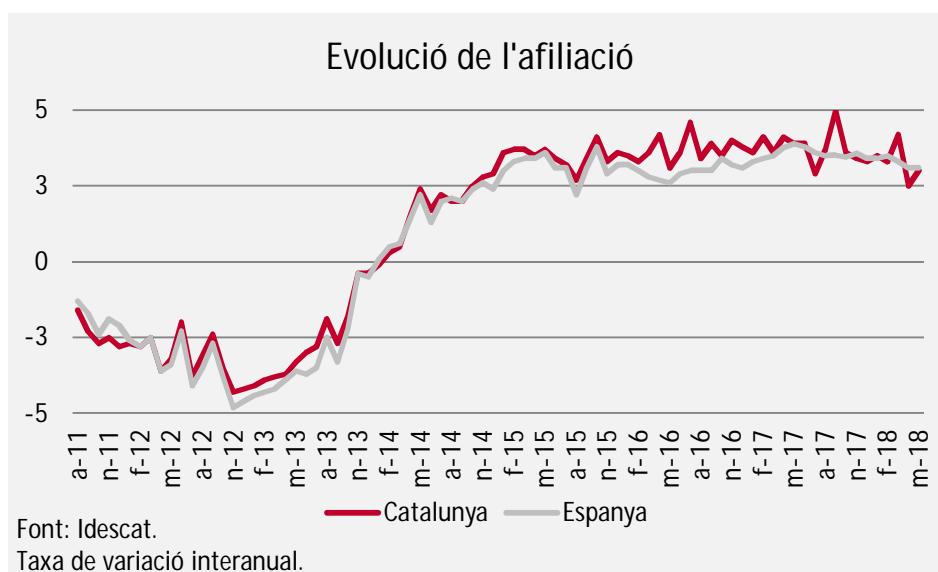
En el conjunt d'Espanya, la creació d'ocupació anual es va donar tant en el sector privat com en el públic. Al seu torn, el nombre d'assalariats va créixer en 451.500, dels quals 278.500 van ser indefinits.

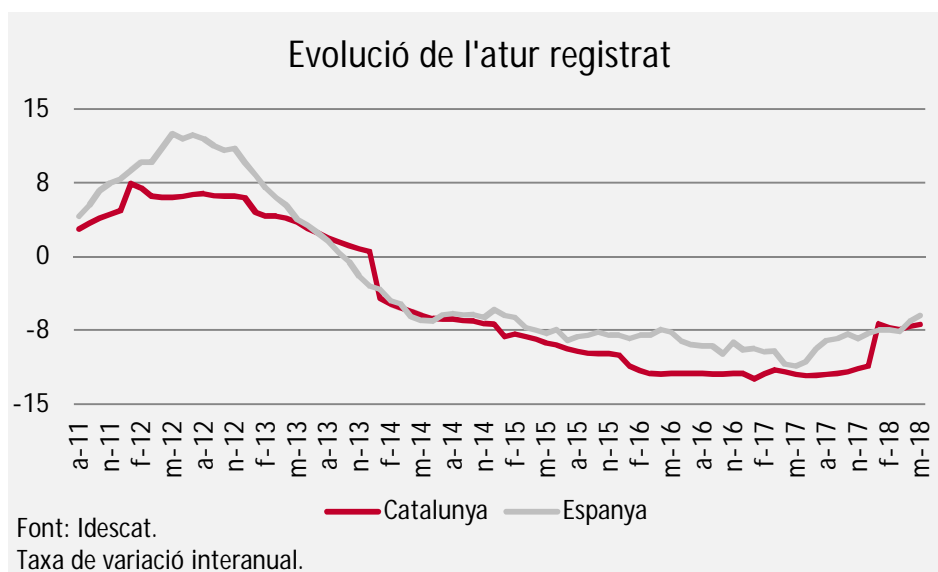
Per la seva banda, el nombre d'aturats, des del darrer trimestre del any passat al primer trimestre, va pujar a Espanya (29.400) –encara que en termes desestacionalitzats va baixar un 3,0%–, mentre que a Catalunya va descendir (20.600). La xifra de desocupats totals se situa en 3.766.700 i 479.200, respectivament. D'aquesta forma, el ritme de caiguda interanual de l'atur es manté fort: a Catalunya la reducció va ser del 20,5%, mentre que en el conjunt d'Espanya l'atur va baixar un 10,8%. Així, la taxa d'atur es va situar en el 12,2% per a Catalunya i en el 16,7% per a Espanya.

D'altra banda, l'afiliació total a Catalunya va augmentar un 3,0% interanual al maig, la qual cosa implica 97.554 afiliats més en els últims 12 mesos. A Espanya, la pujada va ser similar, amb un increment de l'afiliació del 3,1%, és a dir, 570.254 afiliats més respecte a igual mes de l'any anterior. La xifra d'afiliació total actualment ascendeix a 3.393.908 i 18.915.668 persones a Catalunya i Espanya, respectivament.

L'atur registrat es va contreure, amb una reducció de 6,9% anual a Catalunya en el mes de maig, mentre que a Espanya la disminució va ser del 6,0%. El nombre d'aturats registrats a Catalunya va totalitzar 385.568 persones i a Espanya 3.252.130.

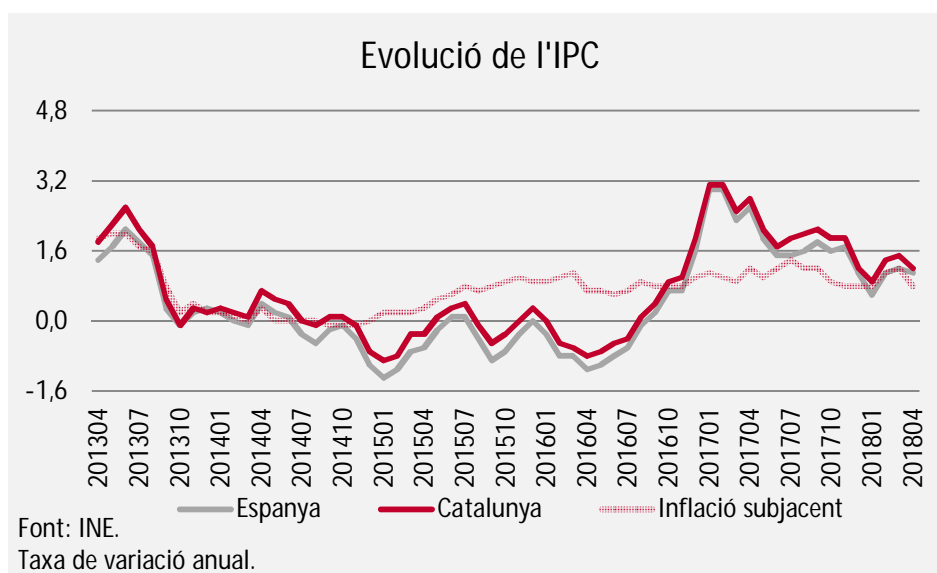

PREUS I FINANÇAMENT

La inflació es modera lleugerament a l'abril (efecte Setmana Santa) ja que l'IPC general baixa una desena fins a l'1,1%, a Espanya. Per la seva banda, a Catalunya, la inflació va ser de l'1,2%, tres desenes menys que el mes anterior.

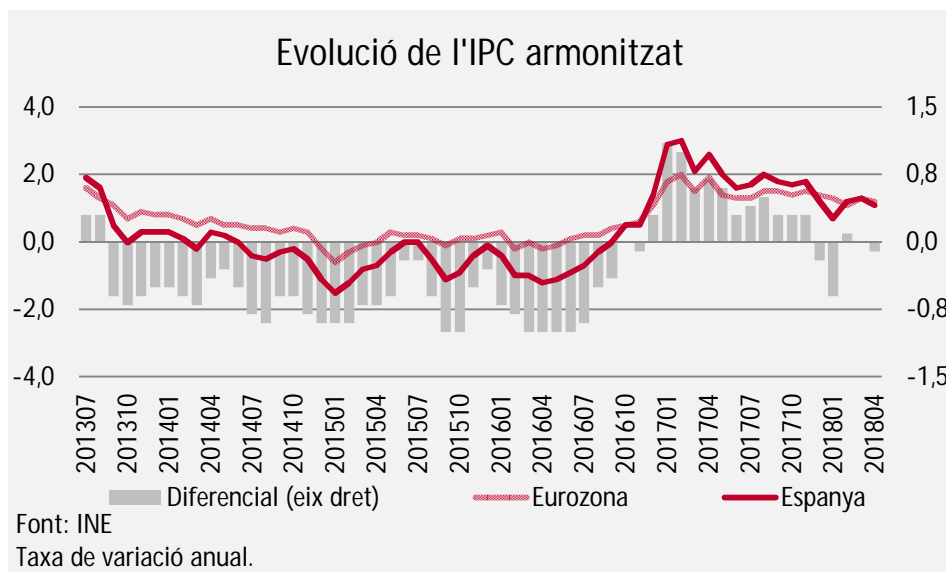
Entre els grups que han tingut una major influència negativa en l'IPC (Espanya) destaquen: oci i cultura (els preus dels paquets turístics van baixar aquest mes, mentre que van pujar el mateix mes de 2017), hotels, cafès i restaurants (els preus dels serveis d'allotjament pugen menys a l'abril d'aquest any), habitatge (descens del preu del gas en comparació de l'augment del mateix mes de l'any anterior).

No obstant això, les dades d'avanç per al mes de maig indiquen un fort repunt de la inflació, assolint el 2,0%, principalment per l'augment dels preus dels carburants enfront del descens de l'any passat. De cara als propers mesos s'espera que la inflació general augmenti com a conseqüència de l'efecte de l'increment del preu del petroli i de la depreciació de l'euro.

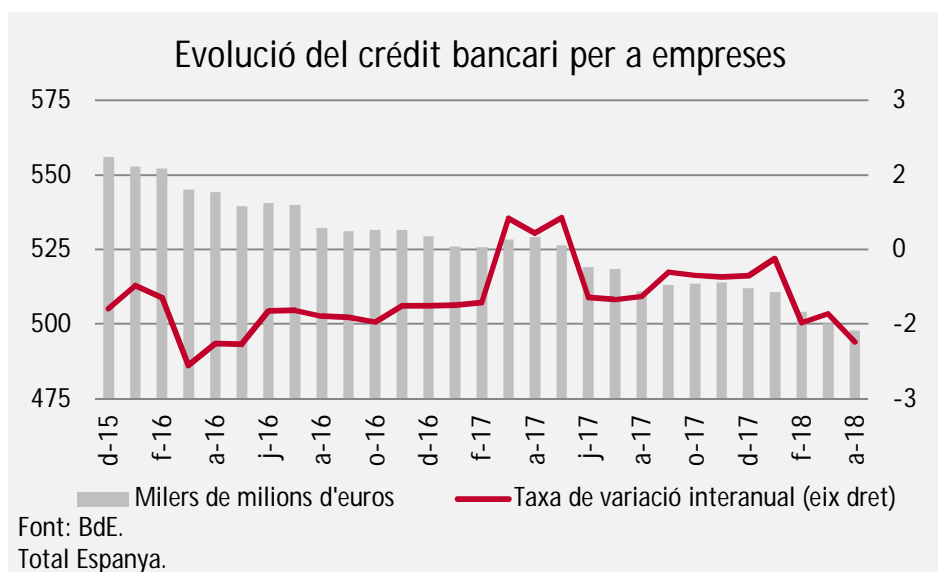
D'altra banda, la inflació subjacent –índex general sense aliments no elaborats ni productes energètics– ha reduït el seu ritme de creixement en quatre desenes fins al 0,8%. D'aquesta forma, el preu dels components més estables de la cistella de la compra se situa per sota de l'IPC general.

Cal esmentar, que en considerar l'indicador d'inflació harmonitzat (IPCA) –que permet realitzar una comparació amb l'evolució dels preus en l'Eurozona– s'aprecia que el diferencial d'inflació amb la Unió Monetària s'ha mantingut en mínims durant els últims mesos, ja que l'IPCA a Europa s'ha incrementat un 1,2%, mentre que a Espanya ha pujat un 1,1%, en termes anuals. De tota manera, segons l'avançament del mes de maig d'Eurostat, la inflació a la zona euro pujarà fins a l'1,9%, fonamentalment per l'increment del preu de l'energia (del 2,6% a l'abril al 6,1% al maig).

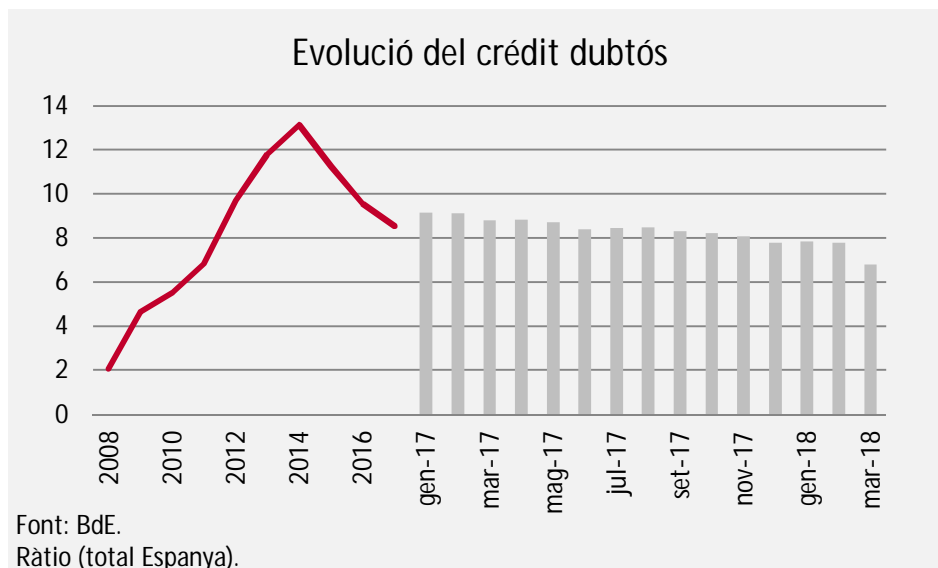

En el que a finançament del sector privat de l'economia espanyola es refereix, la destinada a llars i ISFLSL va descendir un 0,6%. El crèdit a l'habitatge es va contreure un 2,3%, mentre que el d'altres destinacions va augmentar un 5,1%. D'altra banda, en el cas de les societats no financeres, el finançament va baixar un 1,9%, havent-se registrat en els primers mesos de l'any un aprofundiment en el ritme de contracció.

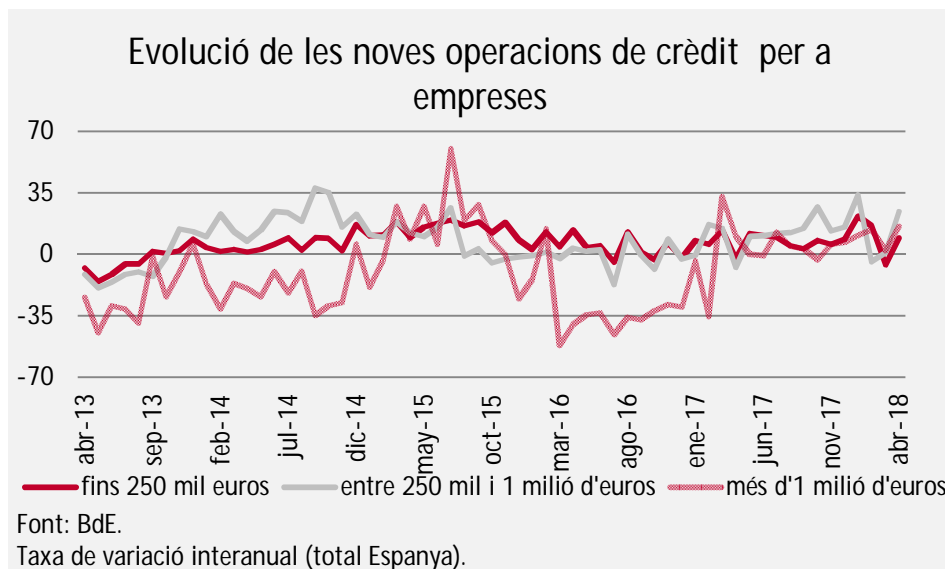
Quant al cost del crèdit, el tipus d'interès aplicat a empreses per a operacions noves menors a 250.000 euros va ser de 3,02% a l'abril. Per a les operacions superiors a 1 milió d'euros el tipus va ser d'1,68%. Per a les llars i ISFLSL, els tipus d'interès dels préstecs van ser del 2,23% per a l'adquisició d'habitatge i del 8,90% per al consum, mentre que per a altres finalitats la taxa va ser de 4,16%.

D'altra banda, destacar que la taxa de crèdits dubtosos ha baixat fins al 6,8% (83.293 milions d'euros) al març, situant-se ja aproximadament a meitat del seu màxim que va ser del 13,2% en mitjana en 2014.

Així mateix les noves operacions de crèdit, a l'abril, es van incrementar per a tots els trams. En el cas de les societats no financeres de menor grandària (aproximat a través dels crèdits de menys d'1 milió d'euros), els nous crèdits van pujar un 9,5% en termes interanuals. Per a les grans empreses (aproximat a través dels crèdits de més d'1 milió d'euros) es va observar un increment similar del 9,6%.

SECTOR PÚBLIC

El 2017 va tancar amb un dèficit públic lleugerament per sota del 3,1% del PIB, la qual cosa implica el compliment de l'objectiu d'estabilitat fixat per a aquest any. Això va ser possible gràcies a l'impuls de l'activitat econòmica que ha propiciat un fort dinamisme en la recaptació. Així, segons les dades d'execució pressupostària dels primers mesos d'aquest any, en el primer trimestre de 2018 el dèficit consolidat va ser de 0,4% del PIB, la qual cosa implica una reducció del 22,1% respecte a igual període de l'any anterior.

En aquest sentit, ha de destacar-se que ens trobem amb pressupostos prorrogats fins a la definitiva aprovació dels mateixos, actualment en el Senat, per la qual cosa algunes partides de despesa tindran efectes retroactius des del 1° de gener, i alterarà la variació i evolució del dèficit. Per tot això, caldrà seguir-ho per garantir el compliment de l'objectiu del 2018. Així, en el seu últim informe de primavera, la Comissió estima un dèficit del 2,6% per aquest any. S'exposa en un apartat especial, amb major detall, una anàlisi sobre el projecte de Pressupostos Generals de l'Estat per 2018.

Aquesta millora es deu a l'increment en els ingressos (+5,8%) que ha compensat l'expansió de la despesa (+4,1%), excepte el pagament d'interessos que s'ha reduït un 4,0%. Concretament, el conjunt de les AAPP va registrar una necessitat de finançament acumulat fins al mes de març de 4.715 milions d'euros, però descomptant els interessos s'observa un superàvit primari de 2.036 milions d'euros (+0,2% del PIB).

No obstant això, és important destacar que per aconseguir l'objectiu de saldo pressupostari pel 2018 (-2,2% del PIB) serà necessari mantenir la despesa pública contingut malgrat la bona marxa de l'economia, ja que l'escenari econòmic es presenta amb majors incerteses i riscos que posen en dubte la consecució de l'objectiu dèficit establert, però tan rellevant de complir donat l'elevat nivell d'endeutament públic de l'economia espanyola.

Tenint en compte el sector de l'Administració, la caiguda del dèficit consolidat obeeix pràcticament a la millora del saldo de l'Administració Regional i a l'increment dels Fons de la Seguretat Social.

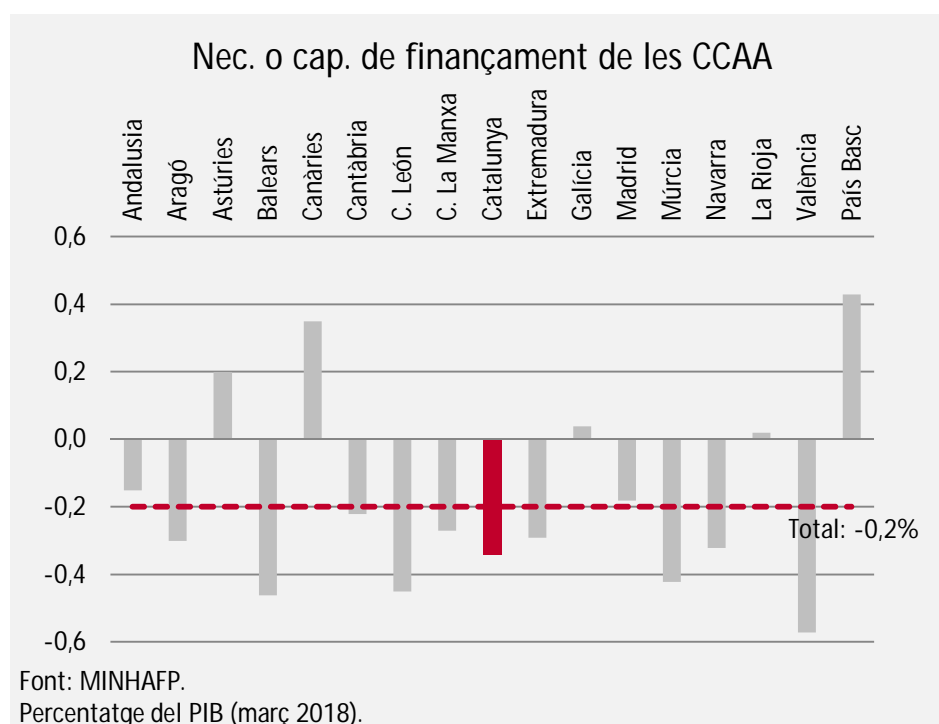
CAPACITAT (+) O NECESSITAT (-) DE FINANÇAMENT					
	Milions d'euros			% del PIB	
	2017	2018	%	2017	2018
Acumulat a finals de març					
Administració Central	-5.290	-5.191	-1,9	-0,45	-0,43
Estat	-5.207	-4.219	-19,0	-0,45	-0,35
Organismes de l'Administració Central	-83	-972		-0,01	-0,08
Administració Regional	-2.283	-1.507	-34,0	-0,20	-0,12
Fons de la Seguretat Social	1.524	1.983	30,1	0,13	0,16
Sistema de Seguretat Social	1.292	1.380	6,8	0,11	0,11
SPEE	213	543	154,9	0,02	0,04
FOGASA	19	60	215,8	0,00	0,00
Consolidat	-6.049	-4.715	-22,1	-0,52	-0,39
Ajuda financera	-176	-62	-64,8	-0,02	-0,01
Consolidat sense ajuda financera	-5.873	-4.653	-20,8	-0,50	-0,38
PIB utilitzat	1.163.662	1.213.229			

Font: MINHAFP.

CAPACITAT (+) O NECESSITAT (-) DE FINANÇAMENT					
	Milions d'euros			% del PIB	
	2017	2018	%	2017	2018
Acumulat a finals de març					
Recursos Financiers	94.167	99.618	5,8	8,09	8,21
Usos Financiers	100.216	104.333	4,1	8,61	8,60
Necessitat (-) o Capacitat(+) de Finançament	-6.049	-4.715	-22,1	-0,52	-0,39
PIB utilitzat	1.163.662	1.213.229			

Font: MINHAFP.

Catalunya va presentar una capacitat de finançament equivalent al 0,3% del PIB (-798 milions d'euros), enfront del dèficit de 0,2% d'igual període de l'any anterior (-404 milions d'euros). El dèficit s'explica per un menor increment dels recursos (+1,7%) que de les ocupacions (+7,4%).

OPERACIONS NO FINANCERES DE CATALUNYA

	Milions d'euros			% del PIB	
	2017	2018	%	2017	2018
Acumulat a finals de març					
Recursos no financers	6.372	6.478	1,7	2,86	2,78
Impostos	2.786	2.856	2,5	1,25	1,23
Impostos sobre la producció i les importacions	633	637	0,6	0,28	0,27
Impostos corrents sobre la renda, patrimoni, etc.	2.044	2.110	3,2	0,92	0,91
Impostos sobre el capital	109	109	-	0,05	0,05
Cotitzacions socials	5	4	-20,0	0,00	0,00
Transferències entre AAPP	2.772	2.846	2,7	1,24	1,22
Resta de recursos	809	772	-4,6	0,36	0,33
Despeses no financeres	6.776	7.276	7,4	3,04	3,13
Consums intermedis	1.285	1.257	-2,2	0,58	0,54
Remuneració d'assalariats	2.549	2.666	4,6	1,14	1,15
Interessos	294	292	-0,7	0,13	0,13
Subvencionis	112	142	26,8	0,05	0,06
Prestacions socials diferents de les tr. en espècie	143	167	16,8	0,06	0,07
Transferències socials en espècie	1.335	1.438	7,7	0,60	0,62
Formació bruta de capital fix	486	473	-2,7	0,22	0,20
Transferències entre AAPP	467	641	37,3	0,21	0,28
Resta de despeses	105	200	90,5	0,05	0,09
Capacitat (+) o Necessitat (-) de finançament	-404	-798	97,5	-0,18	-0,34
PIB utilitzat	223.139	232.644			

Font: MINHAFF.

Quant a les dades disponibles per a l'activitat de l'Estat del mes d'abril, es constata un dèficit de 0,5% del PIB, enfront del 0,7% d'igual període de 2017. El dèficit, que va ascendir a 5.928 milions d'euros, es va reduir un 22,2%, i va ser resultat d'un creixement dels ingressos de 9,4%, major a l'increment de la despesa de 5,6%.

RECURSOS NO FINANCERS DE L'ESTAT			
Acumulat a fi d'octubre, milions d'euros	2016	2017	% Variació
Impostos i Cotitzacions Socials	135.452	140.427	3,7
Impostos sobre la Producció i les Importacions	75.418	79.162	5,0
IVA	54.975	58.249	6,0
Altres	20.443	20.913	2,3
Impostos Corrents sobre la Renda, el Patrimoni, etc.	53.700	55.116	2,6
Imposats sobre el Cabdal	128	106	-17,2
Cotitzacions Socials	6.206	6.043	-2,6
Rendes de la Propietat	4.360	3.855	-11,6
Dividends i Altres Rendes	2.050	1.577	-23,1
Interessis	2.310	2.278	-1,4
Producció de Mercat i Pagaments per una altra Producció no de Mercat	918	943	2,7
Altres Recursos No Financers	7.933	7.958	0,3
Transferències entre AAPP	8.426	8.529	1,2
Altres Ingressos	-493	-571	15,8
Total Recursos No Financers	148.663	153.183	3,0

Font: MINHAFP.

32

DESPESES NO FINANCERS DE L'ESTAT			
Acumulat a fi d'octubre, milions d'euros	2016	2017	% Variació
Consums Intermedis	3.973	3.567	-10,2
Remuneració d'Assalariats	14.454	14.119	-2,3
Interessos	23.333	21.836	-6,4
Prestacions Socials Diferents de les Transferències Socials en Espècie	12.189	12.453	2,2
Transferències Socials en Espècie de Productors de Mercat	261	308	18,0
Transferències Corrents entre AAPP	97.860	96.121	-1,8
Cooperació Internacional Corrent	892	786	-11,9
Altres Transferències Corrents	1.079	939	-13,0
Recursos Propis de l'UE: IVA i RNB	8.252	7.170	-13,1
Resta Despeses Corrents	2.957	3.242	9,6
Formació Bruta de Capital	3.660	3.303	-9,8
Transferències de Capital entre AAPP	1.859	1.726	-7,2
Ajuda a la Inversió i altres Transferències de Capital	496	490	-1,2
Resta Despeses Capital	221	-10	-
Total Despeses No Financers	171.486	166.050	-3,2

Font: MINHAFP.

REFORMES ESTRUCTURALS: EL CAS DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA JUSTÍCIA

És característica habitual que el tràfic mercantil gaudi d'un elevat nivell de seguretat jurídica, que faciliti l'intercanvi de béns i serveis i permeti realitzar inversions, que ve determinat, en gran part, pel marc legal dels diferents països. En aquest sentit, han estat múltiples les vegades que des de l'àmbit empresarial s'ha demanat, en benefici de l'activitat econòmica, i de la societat en general, la necessitat de simplificar i activar un *corpus* legal exigent amb els interessos generals, però simplificat i adaptant-ho a l'escala de les empreses, seguint el principi de *think small*, de pensar en petit, en el qual s'ha inspirat la Comissió Europea en la seva "revolució" davant el maremagnum normatiu.

Igual d'important és tenir un nivell normatiu adequat, com una administració, en general, i en particular, l'administració de justícia que sigui àgil en un món globalitzat, que en l'activitat econòmica viu moments accelerats en els ritmes del tràfic mercantil i on la digitalització encara ho accelerarà més.

Per això, a la llum de les dades reflectides, es considera adequat articular una reforma de l'administració de justícia, que faciliti més ràpidament la resolució de conflictes, que reforci la mediació i l'arbitratge –interessant experiència del Tribunal Laboral de Catalunya- i eviti economies d'opció per part de jugadors que s'aprofitin de les deficiències del mateix.

Per aquest motiu, la justícia tingui una influència en molts àmbits, i en aquest sentit, destaca la importància que té en el desenvolupament de l'activitat econòmica, mentre que s'assumeix que el marc institucional, formal i informal, condiona el funcionament d'una economia. El marc judicial, per tant, determina l'estructura d'incentius als diferents agents econòmics, establint les regles de joc, marc fonamental a l'hora de prendre decisions. Un sistema judicial eficient, base per al desenvolupament econòmic, ha de brindar una regulació adequada i garanties per al seu compliment. Aquesta constitueix una reforma estructural de primer ordre, com la millora de la funció pública, que caldrà desplegar amb l'administració, i encara més amb l'administració autonòmica, pels procediments habituals i relativament senzills (compliment de requisits).

Existeixen indicadors que permeten mesurar l'eficàcia del funcionament de la justícia, i d'aquesta forma realitzar comparacions entre països. Entre ells destaquen els que assenyalen que la percepció dels espanyols sobre el funcionament del seu sistema judicial que resulta menys favorable que la de la resta de ciutadans europeus.

ESPANYA: SATISFACCIÓ AMB LA JUSTÍCIA		
	2005	2014
Molt	1,0	0,6
Bastant	20,9	9,6
Poc	39,4	40,0
Gens	19,8	38,4

Font: CIS.

Entre els indicadors d'eficàcia per analitzar la comparativa del grau de rendiment judicial, cal destacar: la durada dels procediments civils i mercantils, la taxa de liquidació del sistema judicial, el temps mitjà per resoldre una disputa comercial, els recursos humans, els recursos financers, el grau de desenvolupament tecnològic, el grau d'especialització judicial, la taxa de litigiositat, el temps de resposta judicial i la despesa pública per càpita assignat als tribunals.

INDICADORS DEL SISTEMA JUDICIAL						
	Espanya	Alemanya	França	Itàlia	Puntuació	Període
Dies per resoldre un conflicte	510	429	395	1.120	mitjana	2015
Jutges per cada 100.000 habitants	11,2	24,7	10,7	10,6	mitjana	2014
Gasto públic per a tribunals per càpita	27,0	103,5	-	50,0	baja	2014
Ús de Tics	56	58	55	62	mitjana	2014
Grau d'especialització judicial	38,3	24,6	59,7	6,6	alta	2014
Taxa de litigació per càpita	0,038	0,019	0,026	0,026	baixa	2014
Nombre de litigis civils iniciats per cada 100.000 habitants	4.211	3.466	2.848	3.967	baixa	2014
Temps per legalitzar un contracte	39	12	14	111	mitjana	2016

Font: Consejo General de Economistas (Banc Mundial, CEPEJ).

Com s'observa en el quadre adjunt, excepte el cas d'Itàlia, Espanya mostra un pitjor comportament del sistema judicial, que ve caracteritzat per una baixa dotació per càpita de la despesa en aquesta funció pública, amb un lleuger augment del termini mitjà de resolució que aconsegueix els 510 dies i per uns majors nivells de litigiositat, la qual cosa ve a explicar una major nebulositat de les normes, o l'ús més accentuat de conductes que puguin aprofitar-se de la lentitud dels procediments judicials, que exigeixen majors nivells d'estandardització i de protocols d'actuació davant uns mateixos supòsits factuais.

En aquest sentit, resulta sens dubte necessari avaluar les lleis processals que conjuntament amb altres drets, incorpori la diligència deguda, a fi de desincentivar comportaments oportunistes derivats del seu insuficient i inadequat funcionament. També és necessari arbitrar i separar les funcions estrictament jurisdiccionals, de les ordenadores del procés, que facilitin una organització més jerarquitzada, que aprofiti les economies d'escala i respecti la independència judicial, a través de les figures dels Tribunals d'Instància i que faciliti una gestió més ràpida mitjançant l'ús d'algorismes, en els àmbits estrictament no jurisdiccionals, alhora que faciliti i centri l'activitat essencialment jurisdiccional, sota el principi del jutge natural i de la seva independència.

Recentment, la Universitat de Barcelona amb el suport del Consell del Col·legi de Procuradors de Catalunya, han dut a terme una anàlisi sobre l'impacte del sistema d'execució de sentències judicials i en el qual, a través d'un important treball de camp, estadísticament representatiu, en el cas de Catalunya en 2015, s'ha constatat elevades taxes de pendència (327%) i de congestió (409%), en la jurisdicció civil, i lleugerament majors en la jurisdicció mercantil.

Així mateix la quantitat principal de les execucions l'any 2013 es va situar en 6.580 milions d'euros (3,4% del PIB), de les quals es va recuperar en 2016 l'import d'1.434 milions d'euros, és a dir, un 21,8% del total, finalitzant-se en el 2016 només el 36,2% de les execucions iniciades en el 2013,

recuperant-se únicament el 23,9% de les quantitats demandades, i estimant-se que el 76,1% no es recuperaran, després de tres anys.

La mitjana de les execucions iniciades en el 2013 (després de tenir el corresponent suport legal, bàsicament sentències, en judicis declaratius) finalitzades a la fi de 2016 ha estat de 633 dies, amb una recuperació dinerària del 9,7%.

Per tant, i a la llum dels resultats d'aquest estudi, resulta imprescindible agilitar els procediments d'execució, i en els quals la procura, igual que altres figures del dret continental, poguessin tenir un paper més actiu mitjançant la incorporació de les seves funcions la de l'agent d'execució de sentències, que tan bons resultats estan tenint en altres països, com per exemple França, amb la figura dels *huissiers*.

PROJECTE DE PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT 2018: PRESSIÓ AI DÈFICIT PÚBLIC PELS AUGMENTS DE LA DESPESA

El 23 de maig s'aprova el projecte de Llei de Pressupostos Generals per 2018 al Congrés dels Diputats, passant la seva tramitació al Senat.

Els PGE2018 s'acompanyen del corresponent quadre macroeconòmic que dibuixa, una vegada més, una trajectòria econòmica positiva, en la qual s'albira una gradual moderació del creixement del PIB d'Espanya per l'esgotament dels factors que han impulsat la recuperació econòmica dels últims anys, però conservant un ritme d'expansió encara superior a la mitjana europea. Així, segons els PGE2018, el creixement econòmic es preveu del 2,7% per aquest any, quatre desenes menys que en 2017.

Aquestes projeccions del govern sobre el creixement de l'economia espanyola estan en línia amb les més recents estimacions de diversos organismes, serveis d'estudis i agències de *rating*: Comissió Europea (+2,9%), BdE (+2,7%), CEOE (+2,8%), Standar & Poor's (+2,7%), per esmentar alguns exemples.

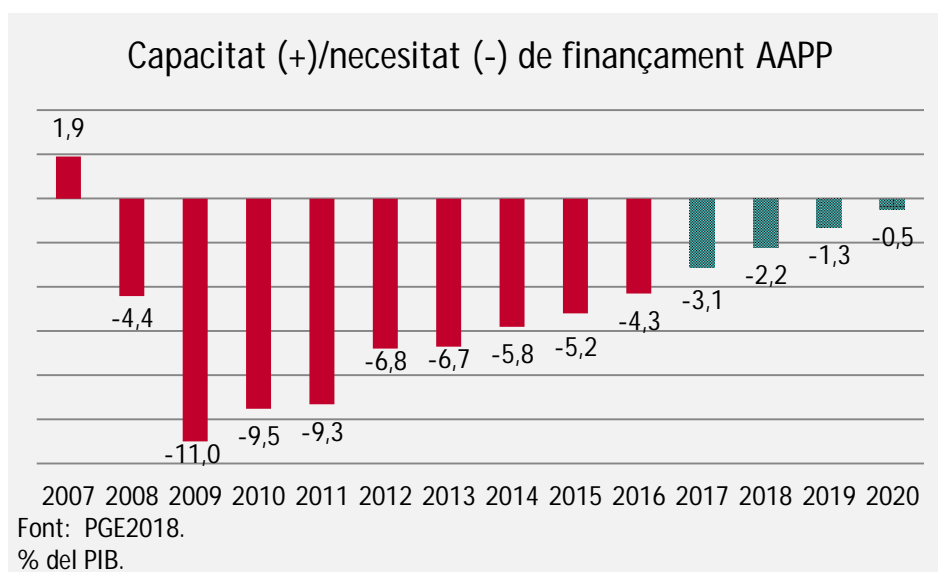
ESCENARI MACROECONÒMIC		
Variació anual	2017	2018
Despesa en consum final nacional	2,2	1,8
Despesa en consum final nacional privada	2,4	2,0
Despesa en consum final de les AA.PP.	1,6	1,1
Formació bruta de cabdal	5,5	4,5
Variació d'existències (contribució al creixement del PIB)	0,1	0,0
Demanda nacional (contribució al creixement del PIB)	2,8	2,3
Exportació de béns i serveis	5,0	4,8
Importació de béns i serveis	4,7	4,1
Saldo exterior (contribució al creixement del PIB)	0,3	0,4
PIB	3,1	2,7
PIB a preus corrents: milers de milions d'euros	1.163,7	1.213,2
% variació	4,0	4,3
Preus		
Deflactor del PIB	1,0	1,5
Costos laborals, ocupació i paro		
Remuneració (cost laboral) per assalariada	0,1	1,1
Ocupació total	2,8	2,5
Productivitat per ocupat	0,2	0,2
Cost laboral unitari	-0,1	0,9
Pro memòria (Enquesta de Població Activa)		
Taxa d'atur (% de la població activa)	17,2	15,5
Sector exterior (percentatge del PIB)		
Saldo operacions corrents amb la resta del món	1,7	1,7
Capacitat (+) necessitat (-) de finançament front resta món	1,9	1,8

Font: PGE2018.

El ritme de creixement de l'economia espanyola se sustentarà, per tant, no només en una forta embranzida de la demanda interna, sinó també en un paper positiu de la demanda exterior quant a la seva aportació al creixement econòmic (+0,4 punts), que s'explica per un creixement de les

exportacions de béns i serveis superior al de les importacions. En aquest sentit, és important destacar que el creixement de l'economia espanyola continuarà acompanyat d'un saldo positiu amb l'exterior, per la qual cosa es preveu que la capacitat de finançament de l'economia enfront de la resta del món sigui de l'1,8% del PIB en 2018.

D'aquesta forma, es mantindrà un creixement de l'ocupació que, malgrat moderar-se també d'acord amb l'economia, es manté potent (+2,5%). S'estima que en aquest any es crearan prop de 450.000 nous llocs de treball i que la taxa de desocupació arribarà al 15,5%.

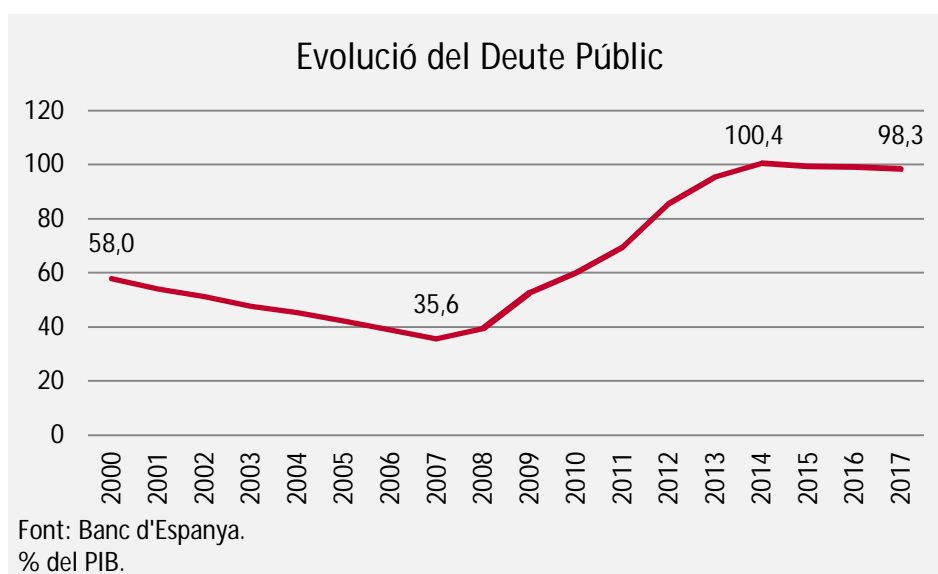

Quant als compromisos de dèficit públic per a l'any 2018, s'assignen a les diferents administracions una distribució que suposa aconseguir el -1,1% per a la Seguretat Social, el -0,4% per a les CCAA i el -0,7% per a l'Administració Central, per la qual cosa la disminució del dèficit recau en aquest any bàsicament en l'Administració Central. Per 2020, s'espera que totes les administracions excepte la Seguretat Social aconseguixin l'equilibri pressupostari.

Cal esmentar, una vegada més, que no es participa que existeixi un objectiu únic per a les CCAA donats els diferents esforços de reducció que s'han donat en unes respecte d'unes altres. En aquest sentit, hagués estat més adequat un criteri més flexible, que permetés, en consonància amb les possibilitats de cadascuna d'elles, per una costat, i de l'esforç de contenció que es fa de forma diferenciada, per l'altre, com també esdevé en la definició dels objectius de dèficit públic als països europeus.

CAP.(+)/NEC.(-) DE FINANÇAMENT (PDE)			
% del PIB	2018	2019	2020
Adm. Central	-0,7	-0,3	0,0
CCAA	-0,4	-0,1	0,0
Corp. Locals	0,0	0,0	0,0
Seg. Social	-1,1	-0,9	-0,5
Total AAPP:	-2,2	-1,3	-0,5

Font: PGE2018.

I en relació als nivells de deute públic, que anirà reduint-se gradualment a causa de la millora de l'activitat econòmica i la consolidació de les finances públiques. Així, la projecció del ràtio deute públic-PIB s'espera que vagi disminuint estimant-se que pel 2020 se situï en el 92,5%.

OBJECTIUS DE DEUTE PÚBLIC			
% del PIB	2018	2019	2020
Administració Central y Seguretat Social	70,8	69,5	67,6
Comunitats Autònomes	24,1	23,3	22,4
Corporacions Locals	2,7	2,6	2,5
Administracions Públiques	97,6	95,4	92,5

Font: PGE2018.

Ingressos:

La previsió d'ingressos no financers de l'Estat en 2018 se situa en 141.307 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment en relació amb la recaptació de 2017, que va totalitzar 131.028 milions d'euros, és a dir, amb una pujada del 7,8% (sense efecte SII). Els ingressos tributaris de l'Estat s'estimen creixeran un 11,6%, a pesar que el total pressupostat en 2017 sobre la recaptació del mateix any hagi estat del 92,7%. Cal esmentar, que no s'observen variacions significatives en les

figures tributàries, excepte en la rebaixa de l'IRPF a les rendes més baixes o l'IVA del cinema. D'altra banda, es qüestiona el manteniment de l'Impost al Patrimoni en els PGE2018, figura tributària que s'havia abandonat i després recuperat en l'època de crisi econòmica, però que ja hauria d'haver-se eliminat, en línia amb els altres països desenvolupats que no compten amb aquest impost.

Les previsions d'ingressos dels PGE2018 són, per tant, optimistes en un context de moderació econòmica, expansió de la despesa i ajustos encara pendents en relació a les finances públiques. En aquest sentit, el governador del Banc d'Espanya, en 2017, ja va mostrar els seus dubtes sobre l'optimisme en les xifres d'ingressos derivats de la via impositiva, com s'ha assenyalat en anteriors informes.

Pel que fa referència als beneficis fiscals, aquests augmenten en l'exercici 2018 en un 9,3%. Així els continguts en l'IRPF augmenten un lleuger 0,7% per la menor deducció per inversió en habitatge habitual), encara que destaca l'augment a causa de la reducció per rendiments del treball (associat a la rebaixa en el IRFP ja comentada). L'increment més significatiu dels beneficis fiscals es dona en l'impost de societats que pugen un 62,3%, per l'augment relacionat amb els tipus reduïts de gravamen, a més de les deduccions per inversions a Canàries i la bonificació per prestació de serveis públics locals. Per sectors, destaquen els increments en els beneficis fiscals de Comerç, Turisme i PIME així com d'Agricultura, pesca i alimentació.

INGRESSOS NO FINANCERS TOTALS I DE L'ESTAT 2017-2018									
Milions de €	Pressupost inicial 2017		Recaptació 2017		Pressupost inicial 2018		Recaptació Total 2017 / Recaptació Total 2016	Pressupost inicial 2018 /	Pressupost inicial 2018 /
	Estat	Estat	Total	Estat	Total	Recaptació Total 2017		Recaptació Total 2017	
IRPF	38.264	36.028	77.038	39.587	82.056	6,4	9,9	6,5	
Impost de societats	24.399	23.143	23.143	24.258	24.258	6,8	4,8	4,8	
Imposat sobre la Renda de no Residents	2.213	2.274	2.274	2.674	2.674	16,0	17,6	17,6	
Fiscalitat mediambiental	1.772	1.807	1.807	1.808	1.808	14,7	0,1	0,1	
Altres	206	193	193	200	200	-2,4	4,0	4,0	
I. Impostos directes	66.854	63.445	104.454	68.528	110.996	6,8	8,0	6,3	
Impost sobre el Valor Afegit	33.052	29.235	63.647	34.992	71.575	1,3	19,7	12,5	
Impostos Especials	7.811	7.349	20.308	8.463	21.612	2,2	15,1	6,4	
Alcohol i begudes derivades	373	329	840	383	897	7,2	16,4	6,8	
Cervesa	127	126	314	142	330	3,5	12,6	5,1	
Productes intermedis	10	7	22	9	25	1,1	15,1		
Hidrocarburs	4.235	4.205	10.881	4.504	11.570	3,1	7,1	6,3	
Labors del tabac	2.727	2.425	6.628	2.941	7.050	-0,7	21,3	6,4	
Electricitat	73	-60	1.306	175	1.432	1,2	9,6		
Carbó	267	317	317	308	308	35,0	-2,8	-2,8	
Altres	3.669	3.563	3.563	3.736	3.736	4,5	4,9	4,9	
II. Impostos indirectes	44.532	40.148	87.518	47.191	96.923	1,6	17,5	10,7	
III. Taxes i altres ingressos	2.444	1.978	1.978	2.096	2.096	-14,0	6,0	6,0	
INGRESSOS TRIBUTARIS	113.830	105.570	193.950	117.814	210.015	4,1	11,6	8,3	
I. Impostos directes	909	948	948	964	964	-7,7	1,6	1,6	
III. Taxes i altres ingressos	5.724	12.864	12.864	8.875	8.875	13,1	-31,0	-31,0	
IV. Transferències corrents	5.962	5.616	5.616	6.446	6.446	-31,7	14,8	14,8	
V. Ingressos patrimonials	5.063	5.688	5.688	5.603	5.603	-2,3	-1,5	-1,5	
VI. Alienació d'inversions reals	213	215	215	101	101	16,8	-52,8	-52,8	
VII. Transferències de cabdal	1.354	127	127	1.504	1.504	-78,2	1.083,9	1.083,9	
INGRESSOS NO TRIBUTARIS	19.225	25.458	25.458	23.493	23.493	-6,5	-7,7	-7,7	
TOTAL INGRESSOS NO FINANCERS	133.055	131.028	219.408	141.307	233.508	2,8	7,8	6,4	

Font: PGE2018.

Despeses:

El Pressupost de despeses no financeres augmenta un 1,6% íntegrament, i si s'exclou el finançament a administracions territorials (que puguen un 2,7%) l'increment seria de l'1,3%. Addicionalment, cal assenyalar que l'aportació de l'Estat al Servei Públic d'Ocupació Estatal i FOGASA es veu reduïda en un 92,7% (passant de 2.002 milions d'euros en 2017 a 146 en 2018). L'aportació de l'Estat a la Seguretat Social s'incrementa fins als 13.557 milions d'euros (+3,6%); i augmenta la càrrega financera, Classes Passives, Unió Europea, Fons de Contingència i altres despeses en un 1,0%, per la qual cosa la despesa financera dels Ministeris s'incrementa en un 5,9%.

PRESSUPOST DE DESPESES NO FINANCERES DE L'ESTAT			
Milions de €	2017	2018	Variació
1. Pressupost de despeses no financeres	152.035	154.436	1,6
2. Finançament d'Administracions Territorials	33.698	34.602	2,7
3. Pressupost exclòs sistemes finançament AATT	118.337	119.834	1,3
Aportació al Servei Públic d'Ocupació Estatal i FOGASA	2.002	146	-92,7
Aportació a la Seguretat Social	13.084	13.557	3,6
Interessos, Classes Passives, Unió Europea, Fons de Contingència i altres despeses no ministerials	66.047	66.733	1,0
4. Despesa no financera dels Ministeris	37.204	39.397	5,9

Font: PGE2018.

Si ens fixem a què es destina la despesa pública, és a dir, la despesa pública per funcions, cal destacar, pel seu volum, la despesa en pensions de 144.834 milions euros (40,9% del total) amb un augment de la partida de 3,7%; la disminució de la despesa per desocupació que baixa un 3,4% i aconsegueix els 17.702 milions d'euros; la reducció de la càrrega financera, que malgrat l'augment del deute, disminueix en un 1,9% aconseguint la xifra de 31.547 milions d'euros. En relació a aquest últim aspecte, esmentar que els fons del FLA rebuts per Catalunya entre 2012 i 2018, totalitzen uns 77.600 milions d'euros (gairebé un 30% del total), la qual cosa en termes d'estalvi per menor càrrega financera impliquen uns 12.000 milions d'euros segons dades del MINHAFP. Cal destacar els augments de les partides destinades a Recerca, desenvolupament i innovació (8,3%), Indústria i energia (6,2%), i Infraestructures (16,5%). El conjunt de la despesa de l'Estat (capítols 1 a 8) s'incrementa un 2,7%.

RESUM PER POLÍTIQUES: CAPÍTOLS 1 A 8					
Milions de €	2017	% sobre total	2018	% sobre total	Variació
Justícia	1.726	0,5	1.781	0,5	3,2
Defensa	7.561	2,2	8.087	2,3	6,9
Seguretat ciutadana i Institucions penitenciàries	7.912	2,3	8.418	2,4	6,4
Política Exterior	1.522	0,4	1.581	0,4	3,9
SERVEIS PÚBLICS BÀSICS	18.721	5,4	19.867	5,6	6,1
Pensions	139.647	40,5	144.834	40,9	3,7
Altres Prestacions Econòmiques	13.512	3,9	14.388	4,1	6,5
Serveis Socials i Promoció Social	2.408	0,7	2.512	0,7	4,3
Foment de l'emprego	5.499	1,6	5.716	1,6	3,9
Desocupació	18.318	5,3	17.702	5,0	-3,4
Accés a l'Habitatge i Foment de l'Edificació	474	0,1	473	0,1	-0,2
Gestió i Administració de la Seguretat Social	4.096	1,2	3.467	1,0	-15,4
1. ACTUACIONS DE PROTECCIÓ I PROMOCIÓ SOCIAL	183.954	53,3	189.093	53,4	2,8
Sanitat	4.093	1,2	4.251	1,2	3,9
Educació	2.524	0,7	2.600	0,7	3,0
Cultura	803	0,2	838	0,2	4,4
2. PRODUCCIÓ DE BÉNS PÚBLICS DE CARÀCTER PREFERENT	7.420	2,2	7.689	2,2	3,6
DESPESES SOCIAL (1+2)	191.374	55,5	196.782	55,6	2,8
DESPESES SOCIAL sense desocupació	173.056	50,2	179.080	50,6	3,5
Agricultura, Pesca i Alimentació	7.413	2,1	7.511	2,1	1,3
Indústria i Energia	5.432	1,6	5.768	1,6	6,2
Comercio, Turisme i PIME	875	0,3	900	0,3	2,8
Subvencions al transport	2.001	0,6	2.109	0,6	5,4
Infraestructures	4.873	1,4	5.676	1,6	16,5
Recerca, Desenvolupament i Innovació	6.503	1,9	7.044	2,0	8,3
Altres actuacions de caràcter econòmic	556	0,2	642	0,2	15,6
ACTUACIONS DE CARÀCTER ECONÒMIC	27.652	8,0	29.650	8,4	7,2
Òrgans Constitucionals, Govern i altres	652	0,2	681	0,2	4,5
Serveis de Caràcter General	24.728	7,2	24.788	7,0	0,2
Administració Financera i Tributària	1.382	0,4	1.390	0,4	0,5
Transferències a altres Administracions Públiques	48.223	14,0	49.519	14,0	2,7
Deute Públic	32.171	9,3	31.547	8,9	-1,9
ACTUACIONS DE CARÀCTER GENERAL	107.157	31,1	107.925	30,5	0,7
TOTAL CAPÍTOLS I A VIII	344.905		354.225		2,7

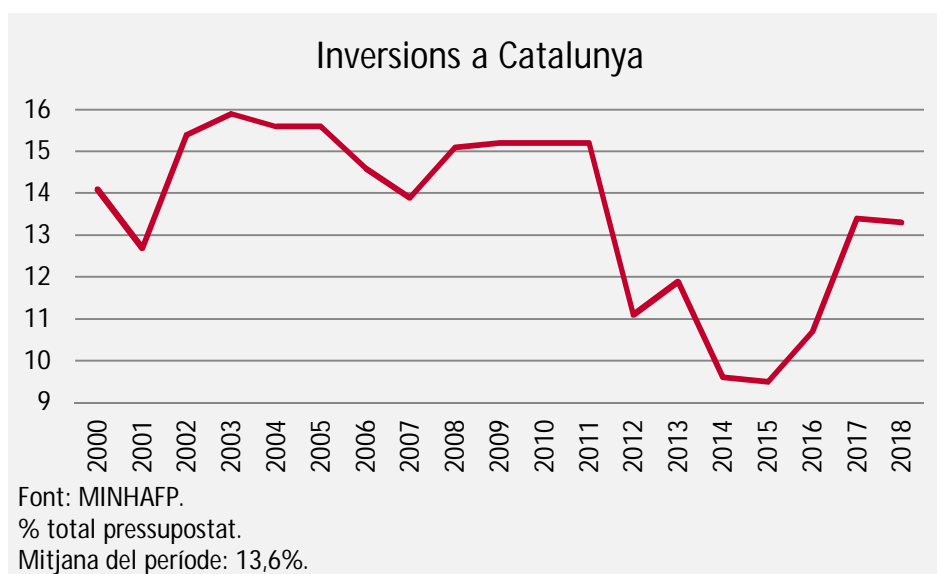
Font: PGE2018.

Un canvi destacat als pressupostos per a l'exercici 2018, és que la inversió pública puja un 15,3%, amb un augment del 14,8% en el sector públic administratiu amb pressupost limitatiu, i del 15,8% en el sector públic amb pressupost estimatiu.

INVERSIÓ REAL PER SUBSECTORS					
Milions de €	2017		2018		Variació
	Import	% sobre el total	Import	% sobre el total	
Sector públic administratiu amb pressupost limitatiu	6.649,7	51,7	7.635,9	51,5	14,8
Sector públic amb pressupost estimatiu	6.208,5	48,3	7.187,1	48,5	15,8
Total:	12.858,3	100	14.823,0	100	15,3

Font: PGE2018.

En el cas de Catalunya el volum de la inversió destinada per l'Estat aconseguix la xifra d'1.113,8 milions d'euros, és a dir, el 13,3% del total de la inversió regionalitzable, que suposa un valor relatiu inferior al pes econòmic de Catalunya en el total d'Espanya. No obstant això, aquest percentatge se situa per sobre de la mitjana dels últims cinc anys. No obstant això, quan s'acudeix als annexos d'inversions reals, en els seus diversos toms, es constata que la inversió destinada, amb la concreció del projecte d'inversió, se situa per a Catalunya en el 10,6% del total per a l'exercici 2018. En les inversions projectades al 2019 aquest valor és del 10,4%, tret que s'incorporin nous projectes al proper pressupost, i en el 8,4% del total de la inversió regionalitzada per a l'any 2020.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL DE LA INVERSIÓ REAL EN 2018, SECTOR PÚBLIC ESTATAL

CCAA	Sector públic administratiu amb pressupost limitatiu	Sector públic amb pressupost estimatiu	Total	% sobre total reg.
País Basc	20,2	488,8	509,1	5,0
Catalunya	235,9	1.113,8	1.349,6	13,3
Galícia	264,0	672,8	936,8	9,2
Andalusia	717,2	760,6	1.477,8	14,6
Principat d'Astúries	68,4	164,5	232,8	2,3
Cantàbria	137,3	134,8	272,1	2,7
La Rioja	51,9	11,3	63,2	0,6
Regió de Murcia	97,7	242,9	340,6	3,4
Comunitat Valenciana	184,4	556,0	740,4	7,3
Aragó	266,1	141,0	407,1	4,0
Castella-la Manxa	299,3	290,1	589,4	5,8
Canàries	22,1	259,4	281,5	2,8
Comunitat Foral de Navarra	21,2	35,2	56,4	0,6
Extremadura	107,6	278,0	385,6	3,8
Illes Balears	46,1	125,6	171,7	1,7
Comunitat de Madrid	532,5	714,8	1.247,3	12,3
Castella i Lleó	416,2	586,0	1.002,1	9,9
Ceuta	21,3	5,9	27,2	0,3
Melilla	23,3	14,6	37,9	0,4
TOTAL REGIONALITZABLE	3.532,6	6.595,9	10.128,5	100
No regionalitzable i diverses regions	4.071,3	591,3	4.662,6	
Estranger	31,9	0,0	31,9	
TOTAL	7.635,9	7187,1	14.823,0	

Font: PGE2018.

SECTOR EXTERIOR

En el primer trimestre de 2018, la balança per compte corrent de l'economia espanyola va registrar un saldo positiu de 700 milions d'euros, enfront de la necessitat de finançament de 200 milions d'euros d'igual període de 2017, millora que es deu al major superàvit del compte de béns i serveis.

Per la seva banda, el saldo net del compte financer (exclòs el Banc d'Espanya), va anar de 3.500 milions d'euros, sensiblement més reduït pel menor saldo d'inversió de cartera i una altra inversió.

BALANÇA DE PAGAMENTS						
Milers de milions d'euros	T12017			T12018		
	Ingressos	Pagaments	SalDOS	Ingressos	Pagaments	SalDOS
Compte corrent:	110,8	111,3	-0,5	112,9	112,9	0,0
Balança comercial i de serveis	95,1	92,5	2,6	96,7	93,3	3,3
Turisme i viatges	10,1	3,6	6,5	10,9	4,1	6,8
Rendes	15,7	18,8	-3,1	16,2	19,5	-3,3
Compte de capital:	0,5	0,1	0,4	0,9	0,2	0,7
Comptes corrent i de capital:	111,2	111,4	-0,2	113,7	113,0	0,7
Compte financer:	-	-	-1,9	-	-	0,4
Exclòs Banc d'Espanya	-	-	41,4	-	-	3,5
Inversions directes	12,0	13,4	-1,4	10,1	10,9	-0,8
Errors i omissions:	-	-	-1,8	-	-	-0,3

Font: Banc d'Espanya.

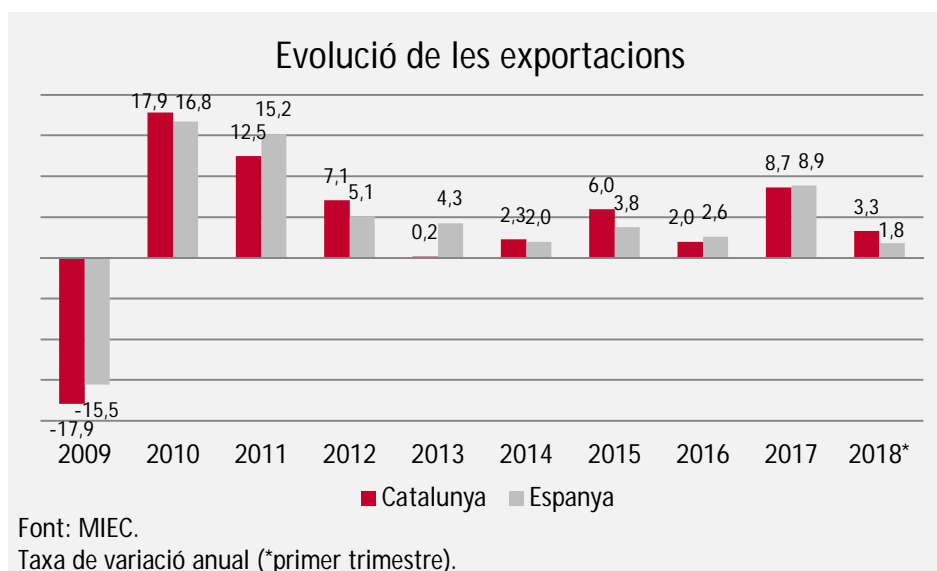
Les exportacions de béns en del primer trimestre de 2018 van ascendir a 71.024,7 milions d'euros en el conjunt d'Espanya, la qual cosa representa un augment d'1,8% respecte a igual període de l'any anterior. D'altra banda, les importacions van créixer un 1,3%, aconseguint els 77.958,0 milions d'euros. Així, la taxa de cobertura va ascendir al 91,1%, en comparació del nivell de 90,6% del 2017.

El saldo comercial deficitari va ser de 6.933,4 milions d'euros, un 3,7% superior al del primer trimestre de 2017. El dèficit energètic va baixar un 6,0%, mentre que el saldo no energètic, va presentar un balanç negatiu de 551,0 milions d'euros, superior al dèficit de 411,3 milions d'euros del primer trimestre de l'any anterior.

En comparació d'altres països, les exportacions de totes les principals economies europees van créixer, a major ritme que les espanyoles, no així de les catalanes que creixen igual que la mitjana de la zona euro. És important a més destacar que el ritme de creixement de les vendes a l'exterior en el que va de l'any és sensiblement menor que la mitjana de 2017.

COMPARATIVA INTERNACIONAL		
T12017	Exportacions	Imports
Catalunya	3,3	4,2
Espanya	1,8	1,3
Alemanya	2,8	2,9
França	3,9	0,0
Itàlia	3,3	2,6
Zona euro	3,3	2,7
Regne Unit	2,0	1,5
UE-28	2,9	2,7
EUA	7,9	9,0
Xina	13,0	19,1
Japó	4,9	7,4

Font: MEIC.

En aquest context, les vendes a l'exterior catalanes van pujar un 3,3% -per sobre de la mitjana espanyola- aconseguint un valor de 18.236,2 milions d'euros, és a dir un 25,7% del total. En termes de contribució, les exportacions catalanes van representar 0,8 punts percentuals del creixement total de les exportacions espanyoles.

Per la seva banda, les importacions van pujar a un ritme, un 4,2%, aconseguint els 22.413,5 milions d'euros, equivalent a un 28,8% del total. Com a conseqüència, la balança comercial va registrar un dèficit de 4.177,4 milions d'euros i la taxa de cobertura es va situar en el 81,4%.

Els sectors amb major incidència en l'augment de les exportacions en el primer trimestre 2017 per a Espanya van ser productes energètics (0,7 p.p.), semimanufactures no químiques (0,5 p.p.), manufactures de consum (0,5 p.p.) i béns d'equip (0,3 p.p.). Cal esmentar la reducció de les vendes a destinacions com Itàlia, Regne Unit o Bèlgica, dins de la UE, i del mercat asiàtic.

A Catalunya, entre els sectors que més han contribuït al creixement de les exportacions destaquen el sector automòbil (3,0 p.p.), productes químics (0,5 p.p.), manufactures de consum (0,3 p.p.) i semimanufactures no químiques (0,2 p.p.). Com a destinacions, destaca la caiguda del mercat asiàtic i nord-americà, encara que les exportacions catalanes a Europa creixen més que les espanyoles.

EXPORTACIONS PER SECTOR				
T12017	Espanya:		Catalunya:	
	Quota (%)	Variació anual (%)	Quota (%)	Variació anual (%)
Aliments	16,4	-3,2	12,3	-2,6
Productes energètics	6,7	12,1	4,2	-6,6
Matèries primeres	2,8	7,0	1,7	7,7
Semimanuf. no químiques	10,3	5,2	6,7	3,3
Productes químics	14,1	0,4	26,0	1,8
Béns d'equip	19,1	1,5	16,7	-1,1
Sector automòbil	17,4	0,6	18,5	18,4
Béns de consum durador	1,5	2,6	1,4	7,9
Manufactures de consum	10,3	4,5	11,9	2,4
Altres mercaderies	1,3	1,7	0,5	-6,2
Total	100	1,8	100	3,3

Font: MEIC.

EXPORTACIONS PER DESTINACIÓ				
T12017	Espanya:		Catalunya:	
	Quota (%)	Variació anual (%)	Quota (%)	Variació anual (%)
Europa	73,0	2,1	73,6	4,7
Unió Europea	67,3	2,2	66,3	4,8
Zona Euro	52,8	2,7	53,5	4,6
França	15,3	2,0	16,2	3,8
Alemanya	11,7	5,3	11,6	5,6
Itàlia	8,1	-3,8	8,8	1,1
Resto UE	14,5	0,4	12,9	5,5
Regne Unit	7,0	-4,5	6,0	2,5
Resto Europa	5,7	1,4	7,3	3,9
Amèrica del Nord	4,8	-1,6	3,8	-6,8
EUA	4,3	-1,0	3,5	-4,5
Amèrica Llatina	5,1	1,1	5,6	6,9
Brasil	0,8	-2,1	0,8	26,2
Àsia	8,8	-5,4	9,3	-11,4
Xina	2,2	2,3	2,0	-8,6
Japó	0,9	-1,2	1,1	0,0
Orient Mitjà	2,9	-5,8	3,1	-19,8
Àfrica	6,2	6,2	6,0	8,0
Marroc	3,0	12,0	2,1	7,6
Oceania	0,7	15,5	0,5	4,4
Total	100	1,8	100	3,3

Font: MEIC.

INVERSIÓ ESTRANGERA MUNDIAL: PÈRDUA DEL PES D'EUROPA

Segons l'informe sobre inversió estrangera publicat el 6 de juny per la UNCTAD (Conferència de les Nacions Unides sobre Comerç i Desenvolupament) els fluxos d'inversió es van reduir en 2017 un 23%, fins als 1,43 bilions de dòlars, malgrat l'acceleració en el PIB i el comerç mundial. Part de la reducció, es deu als processos de fusions i adquisicions, però àdhuc descomptant aquest efecte, el valor de les inversions productives va decreïxer un 14%.

Els fluxos d'inversió a les economies en desenvolupament es van mantenir estables en 671.000 milions de dòlars, després de la caiguda de 10% en 2016. Cal destacar Àsia, que va recuperar la seva posició com el major receptor d'inversió estrangera mundial amb 476.000 milions de dòlars, i el creixement de la inversió estrangera a Amèrica Llatina, per primera vegada en sis anys, amb 151.000 milions de dòlars, encara que encara molt per sota del màxim de 2011 amb el boom de les matèries primeres.

No obstant això, els fluxos d'inversió a les economies avançades es van reduir un 37%, fins als 712.000 milions d'euros, principalment per l'efecte graó de la forta pujada de la inversió als EUA i al Regne Unit en 2016.

FLUXOS D'INVERSIÓ ESTRANGERA MUNDIAL									
Milions de US\$	Espanya	% total	França	% total	RU	% total	UE	% total	Total
Mitjana 05-07	40.029	2,8	40.685	2,9	169.046	11,9	613.484	43,3	1.415.431
2014	25.238	1,9	2.669	0,2	24.690	1,8	259.933	19,4	1.338.532
2015	19.560	1,0	45.347	2,4	32.720	1,7	515.866	26,8	1.921.306
2016	19.660	1,1	35.165	1,9	196.130	10,5	524.010	28,1	1.867.533
2017	19.086	1,3	49.795	3,5	15.090	1,1	303.580	21,2	1.429.807

Font: UNCTAD.

Per 2018 es preveu un creixement de la inversió feble, del 10%, per sota de la mitjana dels últims 10 anys. Les característiques de l'entorn internacional, amb millores en les previsions de creixement econòmic, el comerç mundial i els preus de les matèries primeres, indicarien un augment de la inversió, però la veritat és que els riscos apunten significativament a la baixa (proteccionisme, reforma fiscal als EUA, etc.).

Val la pena destacar que l'informe assenyala un estancament en el creixement de les cadenes globals de valor (CGV). Així el valor agregat internacional (béns i serveis importats que són incorporats a les exportacions d'un país), ha assolit el seu màxim en 2010-2010, després de dues dècades de continu creixement. Aquesta moderació en el dinamisme de les CGV està associada a la tendència de la inversió internacional pel seu impacte en el comerç.

L'UNCTAD assenyala a més, que la caiguda de la inversió internacional també obeeix a les menors taxes rendibilitat, que van passar del 8,1% en 2012 al 6,7% en l'actualitat. Part de l'explicació de la menor rendibilitat de la inversió és la caiguda de la productivitat mundial que afecta sobretot a les

economies avançades, malgrat l'auge de l'economia digital, com ha assenyalat l'FMI, on es cosntata una desacceleració de la productivitat global.

En aquest sentit, segons dades de la Central de Balanços del Banc d'Espanya, si la rendibilitat de la inversió a Espanya ha crescut de deu a la reducció dels tipus d'interès que milloren la rendibilitat dels recursos propis, és a dir, que s'explica, en gran part, per la disminució del cost de finançament, associat a una política monetària excepcional.

